

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1383, 24 Ιούλη 2019 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΚΥΠΡΟΣ,
45 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ
Δεν θέλουμε
εξορύξεις και
ανταγωνισμούς

σελ. 8, 9

Βιβλία για
τις διακοπές

σελ. 14, 15

Μετά τις “προγραμματικές δηλώσεις”
με τις απειλές Μητσοτάκη
και τις συναινέσεις Τσίπρα

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

STOP στο γαϊτανάκι της συναίνεσης

σελ. 2

Η άποψή μας Μητσοτάκης-Ρεγκλινγκ:
Τα υπερπλεονάσματα über alles

σελ. 3

Η νεολαία ήταν στην πρώτη γραμμή και στην Απεργιακή 8 Μάρτη

Η διαδήλωση των φοιτητών για το Άσυλο είναι μόνο η αρχή

Γυρίστε
στη σελίδα 4

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΒΟΥΛΗΣ ΜΕ ΨΗΦΟΥΣ ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΒΑΡΟΥΦΑΚΗ-ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΥ!

Να σπάσουμε το γαϊτανάκι “συναίνεσης”

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Όχι μια, αλλά πολλές φορές από τις στήλες αυτής της εφημερίδας, είχαμε τονίσει ότι τον εθνικιστικό ξεσηκωμό που πέρσι δημαγωγικά επιχείρησε η Νέα Δημοκρατία, θα ακολουθούσε μετεκλογικά η σύμπλευσή της με τη Συμφωνία των Πρεσπών, γιατί είναι μια συμφωνία κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της ελληνικής άρχουσας τάξης που εξυπηρετεί.

Πριν ο αλέκτωρ λαλήσει τρις, ο αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών, **Μιλτιάδης Βαρβτσιώτης**, στο συνέδριο του Economist, ήρθε να μας επιβεβαιώσει. «Η προστασία των ελληνικών προϊόντων και εταιρειών θα είναι το βασικό σημείο διαπραγματεύσεων της νέας ελληνικής κυβέρνησης με την κυβέρνηση της Βόρειας Μακεδονίας στο πλαίσιο εφαρμογής της Συμφωνίας των Πρεσπών», ανέφερε ο υπουργός μιλώντας στο ίδιο πάνελ με τον ΥΠΕΞ της Βόρειας Μακεδονίας, **Νίκολα Ντιμιτρόφ**.

Ενεργά

Πρόσθεσε ότι η Ελλάδα θα εμπλακεί ενεργά στις προενταξιακές διαπραγματεύσεις της γειτονικής χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ενώ ο νέος υπουργός Αμυνας **Παναγιωτόπουλος** δήλωσε ότι «Για να σταθεί αυτή η συνθήκη και να παράξει θετικά αποτελέσματα θα πρέπει και τα δύο μέρη να σταθούν με προσήλωση στην τήρηση των ουσιαστών όρων αυτής».

Το μόνο που πέτυχε τελικά η Νέα Δημοκρατία, μέσα από την πολιτική των εθνικιστικών συλλαλητηρίων (που όσο πλησίαζαν οι εκλογές έμπαινε όλο και περισσότερο στο περιθώριο) ήταν να βάλει την ακροδεξιά και τους φασίστες με γραβάτα στη Βουλή. Ήδη, στη συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων, ο **Βελόπουλος** κάλεσε την κυβέρνηση να προχωρήσει σε προανακριτική επιτροπή κατά του πρώην υπουργού Εξωτερικών **Νίκου Κοτζιά** με τον **Βορίδη** –που πέρσι διαδήλωναν μαζί “για τη Μακεδονία μας”– να του απαντά: «Η θέση της ΝΔ ήταν ξεκάθαρη από την αρχή μέχρι το τέλος, εσείς ζητούσατε την ακύρωση της συμφωνίας και πήρατε 3%, εμείς λέγαμε η ακύρωση θα οδηγήσει σε χειρότερα αποτελέσματα και λέμε να αμβλύνουμε τις συνέπειες...».

ΕΝΑΣ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ

Μετά από 4,5 χρόνια αδιάλειπτης παρουσίας μου στα κυβερνητικά έδρανα είμαστε εδώ από την θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης να ασκήσουμε κριτική. Θα συνεχίσουμε να βάζουμε αυτό που πιστεύουμε ότι είναι καλό για την πατρίδα πάνω από το κομματικό συμφέρον. Γι’ αυτό και δεν θα κάνω ότι κάνετε εσείς κ. Μητσοτάκη. Την αντιπαράθεση χωρίς όρια, τη διαρκή καταστροφολογία και την υπονόμηση της εθνικής προσπάθειας να βγει η χώρα από την κρίση. Δεν θα ζητήσω εκλογές όπως κάνετε εσείς, πέντε μήνες μετά την εκλογή μας... Αντίθετα σας διαβεβαιώνω ότι όποια σοβαρή προσπάθεια κάνετε για το συμφέρον του λαού θα τη στηρίξουμε στο εξωτερικό χωρίς να σημαίνει ότι θα σας χαρίσουμε στο εσωτερικό...”.

Το παραπάνω απόσπασμα από την ομιλία του **Τσίπρα** στη Βουλή τη μέρα της συζήτησης των προγραμματικών δηλώσεων είναι ενδεικτικό του πνεύματος της “υπεύθυνης αντιπολίτευσης” για την “εθνική προσπάθεια” που σχεδιάζει να ακολουθήσει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Τσίπρας καλεί το 1,8 εκατομμύριο των ανθρώπων, που τον ψήφισαν ακριβώς για να μην έρθει ο Μητσοτάκης στην κυβέρνηση, να δουν τη νέα κυβέρνηση με “κριτικό μάτι”. Με δύο λόγια καλεί τον κόσμο να κάτσει σπίτι του και να τους βλέπει να παίζουν τις κουμπάρες στη Βουλή μέχρι την επόμενη τετραετία.

Επί της ουσίας η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι διατεθειμένη να στηρίξει όλες τις “αναπτυξιακές πολιτικές” των ιδιωτικοποιήσεων, των “μεγάλων επενδύσεων” και των “φοροελαφρύνσεων” (πανομοιότυπες στα προεκλογικά τους προ-

γράμματα) που θα επιδιώξει η ΝΔ. “Δεν ζητάμε να προχωρήσετε σε σύγκρουση αλλά στο σχέδιο που καταθέσαμε εμείς” είπε ο Τσίπρας απευθυνόμενος στη ΝΔ σχετικά με την πολιτική των υπερ-πλεονασμάτων, λες και δεν ήταν ακριβώς η εφαρμογή αυτού το σχεδίου εκ μέρους της κυβέρνησης της “πρώτης φοράς Αριστερά”, που άνοιξε το δρόμο στον Μητσοτάκη να έρθει στην κυβέρνηση.

“Υπεύθυνη” στάση

Ενδεικτική της “υπεύθυνης” στάσης που επιδιώκει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ στη Βουλή ήταν και η υπερψήφιση εκ μέρους του, του **Τασούλα** ως νέου προέδρου της Βουλής (με “ρεκόρ ψήφων”) ενώ σε ένα άλλο μέτωπο, εκείνο του Μακεδονικού, ο τέως υπουργός Εξωτερικών, **Κατρούγκαλος**, δήλωσε σχετικά: «Καλωσορίζω τις δηλώσεις των συναδέλφων μου, του αναπληρωτή υπουργού Εξωτερικών και του υπουργού Άμυνας για τη Συμφωνία των Πρεσπών και την αναγκαιότητα να εφαρμοστούν αυστηρά οι όροι της».

Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι έτοιμη να δώσει στην κυβέρνηση Μητσοτάκη τη συναίνεση που αυτή επιθυμεί. Δεν ισχύει βέβαια το ίδιο για τον κόσμο, που σε κάθε ευκαιρία, ακόμη και σεισμού και θεομηνίας, δηλώνει εν είδη αστειώ-σμού (και όχι μόνο) τι πιστεύει για το νέο πρωθυπουργό και την κυβέρνησή του. Αυτή τη διάθεση χρειάζεται να οργανώσουμε άμεσα από τα κάτω και να την κάνουμε ενωτική δράση σε κάθε γειτονιά, χώρο εργασίας και εκπαιδευ-σης ξεκινώντας από τώρα.

Γιώργος Πίπτας

Αυτό που φάνηκε να ενδιαφέρει καταρχήν τη ΝΔ και τον Μητσοτάκη στην πρόσφατη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων στη Βουλή ήταν η εξασφάλιση της συναίνεσης στα μέτρα που απειλεί να πάρει, ξεκινώντας με την ψήφιση δέκα νομοσχεδίων μέχρι το τέλος του χρόνου.

Χαρακτηριστική ήταν από αυτήν την άποψη η ομιλία του Μητσοτάκη που στόχο είχε να στείλει ένα καθησυχαστικό μήνυμα συνέχειας της “μεταμνημονιακής κανονικότητας” που βιώσαμε επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ:

“Ανταποκρινόμαστε στην επιθυμία που πολλοί αποκαλούν «νέα κανονικότητα»... Ένα ρεύμα προόδου που, χωρίς να υποτιμά τις διαφορές, θα προτάσσει την ενότητα. Που θα κοιτά λιγότερο αριστερά ή δεξιά και περισσότερο μπροστά... Και ως αρχηγός της παράταξής μου, θα συνεχίσω να διεκδικώ την εμπιστοσύνη όλων: Να τιμώ όσους μας ψήφισαν. Αλλά και να πείθω, με το έργο μου, όσους είναι ακόμη επιφυλακτικοί απέναντί μας... Στο Προσχέδιο Προϋπολογισμού για το 2020 δεν διαταράσσεται η δεδομένη δημοσιονομική ισορροπία. Αλλά ούτε και αμφισβητούνται οι στόχοι των πρωτογενών πλεονασμάτων που έχουν συμφωνηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση”.

Η αναζήτηση συναίνεσης από την πρώτη κιόλας μέρα στη Βουλή (την οποία και κέρδισε με την εκλογή Τασούλα στη θέση του νέου προέδρου με 283 θετικές ψήφους πλην του ΚΚΕ που ψήφισε παρών) εκ μέρους των Μητσοτάκηδων είναι μια απόδειξη ότι φοβούνται τις αντιστάσεις. Όμως πίσω από το καθησυχαστικό στυλ –με στόχο αφενός να αποκοιμίσουν τον κόσμο αφετέρου να τραβήξουν την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ σε μια νέα “εθνική ενότητα”– δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι αυτό που έρχεται μέσα από τις γενικόλογες προγραμματικές δηλώσεις της ΝΔ είναι μια σειρά από σκληρές επιθέσεις στην εργατική τάξη και δώρα στους καπιταλιστές.

Επιχειρήσεις

Στην ομιλία του ο Μητσοτάκης ανακοίνωσε ότι επισπεύδει τη μείωση του φόρου στις επιχειρήσεις (“μειώνεται στο 20% σε δύο φάσεις. Ειδικότερα τον Σεπτέμβριο θα ψηφισθεί η μείωση από το 28% στο 24% για τα εισοδήματα του 2019 και για τα μερίσματα, από 10% στο 5%”) ενώ ανακοίνωσε μια 10% μείωση του ΕΝΦΙΑ και στην μεγάλη ιδιοκτησία.

Στο επίκεντρο των δηλώσεων βρέθηκαν βέβαια οι ιδιωτικοποιήσεις. Για τη ΔΕΗ απείλησε ότι “όπου χρειασθεί θα ιδιωτικοποιήσουμε δίκτυα για να ενισχύσουμε την επιχείρηση. Και αφού εξυγιάνουμε την επιχείρηση θα αναζητήσουμε στρατηγικό επενδυτή” χρησιμοποιώντας μάλιστα σαν πετυχημένα παραδείγματα τον ΟΤΕ και την Ολυμπιακή! “Αποφασιστικά προχωρούμε στην πώληση του 30% του Αεροδρομίου Ελευθέριος Βενιζέλος και σε νέα προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των Ελληνικών Πετρελαίων”.

Την ίδια στιγμή, βέβαια που νοσοκομεία, σχολεία, πυρόσβεση ρημάζουν από τις ελλείψεις, ο Μητσοτάκης υποσχέθηκε άμεσα 1500 προσλήψεις αστυνομικών, “μέσα στο 2020 νέα περιπολικά και μηχανές” καθώς “εντατικοποιούνται στα σύνορα, αλλά και στο εσωτερικό, οι έλεγχοι της παράνομης μετανάστευσης” προκειμένου να δώσει το στίγμα του “νόμου και της τάξης” και σκλήρυνσης της ρατσιστικής πολιτικής στους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Καμιά συναίνεση, κανένας εφησυχασμός, όλοι στο δρόμο από την πρώτη μέρα! Αυτή είναι η μόνη απάντηση στις επιθέσεις που κατά την προσφιλή τακτική όλων των κυβερνήσεων ο Μητσοτάκης ξεκινάει μέσα στο κατακαλόκαιρο. Στις 23 Ιούλη, τη μέρα που αναμένεται να κατατεθεί το πρώτο από τα τρία νομοσχεδία που θα μπουν στη Βουλή μέχρι τις 8/8, διαδηλώνουμε όχι μόνο ενάντια στην επίθεση στο πανεπιστημιακό άσυλο, αλλά και για να στείλουμε το μήνυμα ότι το εργατικό κίνημα και η νεολαία έχουν τη δύναμη να στείλουν στον αγύριστο όλες αυτές τις επιθέσεις καθώς και την κυβέρνηση που τις απεργάζεται.

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΡΕΓΚΛΙΝΓΚ

Τα υπερπλεονάσματα über alles

Πριν πάει στη Βουλή για να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης, ο Μητσοτάκης πήγε στον Ρέγκλινγκ για να πάρει τις οδηγίες των δανειστών. Η εντολή είναι ξεκάθαρη- οι στόχοι για τα πλεονάσματα είναι δεσμευτικοί και πρέπει να τηρηθούν.

Ο επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ESM) βρισκόταν στην Αθήνα για το συνέδριο του Economist, ένα θεσμό όπου καλλιεργούνται οι συναινέσεις ανάμεσα σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση με βάση τους προσανατολισμούς των θεσμών της ΕΕ. Ο Ρέγκλινγκ συνάντησε και τον Τσίπρα και τον Μητσοτάκη και έδωσε συνεντεύξεις και στην ΕΡΤ και στην Καθημερινή. Εκεί ξεκαθάρισε:

“Ερώτηση: Είπατε μετά το τελευταίο Eu-

rogroup ότι ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της συμφωνίας της κυβέρνησης με τους πιστωτές. Στο συνέδριο του Economist επαναλάβατε την ανάγκη να τηρηθεί ο στόχος. Βλέπετε περιθώρια να αλλάξει ο στόχος στο μέλλον για να τονωθεί η ανάπτυξη και υπό ποιες προϋποθέσεις;

Απάντηση: Το Eurogroup συμφώνησε σε αυτό το πακέτο, περιλαμβανομένων των δημοσιονομικών στόχων για τα επόμενα μερικά χρόνια. Το σημείο εκκίνησης είναι σαφές. Η ερώτηση που θέσατε δεν έχει άμεση σημασία. Τόσο ο πρωθυπουργός όσο και ο υπουργός Οικονομικών επιβεβαίωσαν στις συνομιλίες μας τις προηγούμενες μέρες ότι θα τηρήσουν αυτούς τους στόχους”.

Πραγματικός προσανατολισμός

Έτσι μάθαμε την Κυριακή το πραγματικό περιεχόμενο των “προγραμματικών δηλώσεων” Μητσοτάκη. Με αυτόν τον τρόπο επισημοποιήθηκε ένας προσανατολισμός που είχε διαμορφωθεί πολύ πριν ξεκινήσει η προεκλογική περίοδος. Το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω έγραφε στο τεύχος 133 στην αρχή της χρονιάς:

“Ο Ευκλείδης Τσακαλώτος δίνει συνέντευξη στο αμερικάνικο κανάλι τηλεόρασης CNBC και

δηλώνει ότι αν η Νέα Δημοκρατία γίνει κυβέρνηση μετά τις εκλογές και επιδιώξει μείωση των στόχων για τα πρωτογενή πλεονάσματα τα επόμενα χρόνια, τότε θα στηρίξει αυτή την προσπάθεια.

...Ο Κυριάκος Μητσοτάκης μιλάει με δημοσιογράφο των Financial Times στο πλαίσιο του 4ου Φόρουμ των Δελφών και δηλώνει ότι αν κερδίσει τις εκλογές, τότε δεν θα βιαστεί να διαπραγματευτεί για την μείωση των στόχων για τα πλεονάσματα, αλλά πρώτα θα εφαρμόσει τον προϋπολογισμό για το 2020 που θα έχει διαμορφωθεί με βάση τους τρέχοντες στόχους”.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Για να βρει περιθώριο για περισσότερες φοροαπαλλαγές για τους καπιταλιστές μέσα στα πλαίσια των στόχων που συμφώνησε με τον Ρέγκλινγκ, ο Μητσοτάκης πρέπει να κλιμακώσει την αντεργατική επίθεση επιταχύνοντας τις ιδιωτικοποιήσεις και τις περικοπές. Γρήγορο ξεπούλημα της ΔΕΗ, απολύσεις για τους συμβασιούχους και “μεταρρύθμιση” του ασφαλιστικού. Και ταυτόχρονα, προτεραιότητα στη ρατσιστική ατζέντα “νόμου και τάξης” για να αποπροσανατολίζεται η οργή από τα οικονομικά αδιέξοδα.

Κι όμως ο Τσίπρας δεσμεύτηκε, όπως και ο Τσακαλώτος, ότι θα στηρίξει την κυβέρνηση στην “εθνική προσπάθεια” για τα πλεονάσματα.

Όπως έλεγε ένα παλιό σύνθημα: “Όταν τα βρίσκουν στο κτήριο της Βουλής, τη μόνη αντιπολίτευση την κάνουμε εμείς”. Ο κόσμος που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να βρεθεί μαζί μας στους δρόμους ενάντια στην επίθεση Μητσοτάκη, αφηφώντας την “υπεύθυνη αντιπολίτευση” του Τσίπρα. Οι φοιτητές κάνουν την αρχή ενάντια στην κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Η Πανεργατική στη Θεσσαλονίκη τον Σεπτέμβριο είναι το επόμενο βήμα.

ΗΠΑ Η αριστερά στο κέντρο των εξελίξεων

Για όποιον ακόμη πιστεύει πως στις ΗΠΑ δεν υπάρχει Αριστερά και αν υπάρχει δεν παίζει κανένα ρόλο, μια ματιά στα αμερικανικά πρωτοσέλιδα των τελευταίων βδομάδων θα αποτελέσει σοκ. Η Αριστερά βρίσκεται στο κέντρο των εξελίξεων. Ο Τραμπ στοχοποίησε ανοιχτά τις τέσσερις αριστερές βουλευτίνες: Ιλχάν Ομάρ, Αλεξάντρια Οκάζιο Κορτέζ, Ρασίντα Τλάμπ και Αγιάνα Πρέσλεϊ, ως τον κατεχοχόν πολιτικό του αντίπαλο: “Είναι εξτρεμίστριες της Αριστεράς, που απορρίπτουν όλα όσα εκφράζει το έθνος μας”.

Οι τέσσερις βουλευτίνες έχουν μετatraπεί σε σύμβολα των κινημάτων και της αντίστασης. Η Οκάζιο Κορτέζ σύμφωνα με έρευνες είναι η προσωπικότητα με δεύτερη μεγαλύτερη επιρροή μετά τον Τραμπ στις ΗΠΑ. Έχει 5 εκατομμύρια ακόλουθους στο twitter και οι προτάσεις της που ξεσήκωσαν το μεγαλύτερο ενδιαφέρον ήταν η κατάργηση της ιδιωτικής ασφάλισης, η διάλυση της αντιμεταναστευτικής υπηρεσίας των ΗΠΑ και το “Πράσινο Νιου Ντιλ” για τη μαζική δημιουργία θέσεων εργασίας που μπορεί να εξασφαλίσει την στροφή της αμερικάνικης οικονομίας μακριά από τους υδρογονάνθρακες που προκαλούν την κλιματική αλλαγή.

Δεν ήταν ο Τραμπ που ξέσπασε πρώτος ενάντια στις τέσσερις βουλευτίνες. Είχε προηγηθεί η ηγεσία των Δημοκρατικών που είδε αυτή τη νέα γενιά ακτιβιστριών σαν κίνδυνο απέναντι στη “σοβαρότητα” του κόμματος. Πριν από ένα μήνα, οι τέσσερις ήταν οι μόνες βουλευτίνες των Δημοκρατικών που ψήφισαν ενάντια στην έκτακτη χορήγηση 4,5 δισεκατομμυρίων δολαρίων για την “κρίση” στα σύνορα με το Μεξικό. Η Ιλχάν Ομάρ είπε πως “δεν είναι λύση να ρίξουμε κι άλλα λεφτά στους ίδιους μηχανισμούς που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα”.

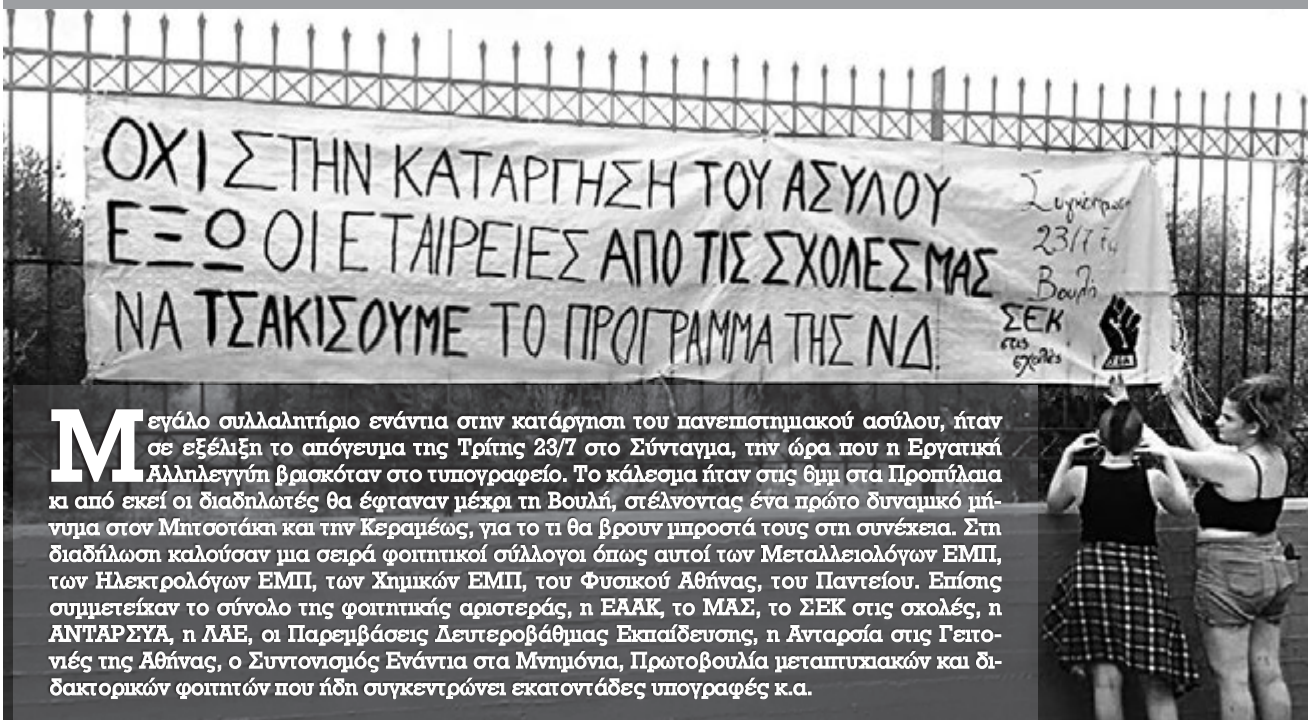
η συνέχεια στη σελίδα 16

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Μεγάλο συλλαλητήριο ενάντια στην κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, ήταν σε εξέλιξη το απόγευμα της Τρίτης 23/7 στο Σύνταγμα, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη βρισκόταν στο τυπογραφείο. Το κάλεσμα ήταν στις 6μμ στα Προπύλαια και από εκεί οι διαδηλωτές θα έφταναν μέχρι τη Βουλή, στέλνοντας ένα πρώτο δυναμικό μήνυμα στον Μητσοτάκη και την Κεραμέως, για το τι θα βρουν μπροστά τους στη συνέχεια. Στη διαδήλωση καλούσαν μια σειρά φοιτητικοί σύλλογοι όπως αυτοί των Μεταλλειολόγων ΕΜΠ, των Ηλεκτρολόγων ΕΜΠ, των Χημικών ΕΜΠ, του Φυσικού Αθίνας, του Παντείου. Επίσης συμμετείχαν το σύνολο της φοιτητικής αριστεράς, η ΕΑΑΚ, το ΜΑΣ, το ΣΕΚ στις σχολές, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ, οι Παρεμβάσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, η Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας, ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, Πρωτοβουλία μεταπτυχιακών και διδακτορικών φοιτητών που ήδη συγκεντρώνει εκατοντάδες υπογραφές κ.α.

Κάτω τα χέρια από το άσυλο!

Η κυβέρνηση της ΝΔ με το καλημέρα ανακοινώνει τις διαθέσεις της. Νόμος και τάξη είναι το δόγμα με το οποίο θέλει να κυβερνήσει και για αυτό το πρώτο νομοσχέδιο που τρέχει να καταθέσει είναι η ολική κατάργηση του ασύλου. Ξέρουμε καλά ότι η κατάργηση του ασύλου δεν έχει να κάνει τίποτα με την χυδαία προπαγάνδα περί βίας και ναρκωτικών αλλά μονάχα με την ποινικοποίηση των αγώνων, με την καταστολή των κινητοποιήσεων και το στόχο για ένα αποστειωμένο πανεπιστήμιο χωρίς αφίσες, χωρίς πανό, χωρίς συλλογική συζήτηση και ριζοσπαστικές ιδέες.

Χρειάζεται να υπερασπιστούμε το άσυλο όλοι και όλες μαζί. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες και όλος ο λαός, όπως λέει και το γνωστό σύνθημα. Οι καθηγητές που δίνουν μάχη ενάντια στις εθνικιστικές ιδέες όπως είδαμε φέτος για παράδειγμα στην Φιλοσοφική με αφορμή τα συλλαλητήρια για την Μακεδονία. Οι διοικητικοί και οι εργαζόμενοι στις σχολές, δεν έχουν περάσει πολλά χρόνια που οι διοικητικοί είχαν καταλάβει το πανεπιστήμιο για να μην απολυθούν. Όλη η αριστερά, τα σωματεία και όλοι όσοι έχουν χρησιμοποιήσει το άσυλο για να οργανώσουν την αντίσταση απέναντι σε επιθέσεις των κυβερνήσεων. Κυρίως όμως είναι μάχη συνολικά όλων των εργαζόμενων και της νεολαίας γιατί η κυ-

βέρνηση δεν θα περιοριστεί στην σύγκρουσή της με τις σχολές και με τη νεολαία.

Το άσυλο και το facecontrol που θέλει να επιβάλλει είναι μόνο η αρχή και έπεται συνέχεια. Η συνέχεια είναι η ανασύσταση της βαθιά αντιδραστικής και επιθετικής ομάδας καταστολής με τις μηχανές δελτα που όλοι και όλες τους θυμόμαστε να εφορμούν μέσα στις διαδηλώσεις ενάντια στα μνημόνια. Είναι το κλείσιμο του Πολυτεχνείου και η μετατροπή του σε υγειονομική ζώνη και μουσείο. Είναι τα ζητήματα των στρατοπέδων συγκέντρωσης των προσφύγων: η πολιτική για τους μετανάστες φεύγει από το υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής και όλες οι αρμοδιότητες περνούν στην αστυνομία. Οι νέες αλλαγές στον ποινικό κώδικα, οι αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο προς το αυστηρότερο με ηλεκτρονικές ψηφοφορίες όπως ανακοίνωσε ο Βρούτσης για να μπορεί να κηρυχθεί μια απεργία, όλα αυτά είναι ο τρόπος με τον οποίο ονειρεύεται η Νέα Δημοκρατία πως θα κυβερνήσει.

Δεν θα τους αφήσουμε. Θα θυμίσουμε ξανά και ξανά στην κυβέρνηση πως το δόγμα του νόμου και της τάξης θα τσακιστεί στο πεζοδρόμιο από το μαζικό κίνημα της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Αλέξανδρος Κοροβέσης, φοιτητής Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Σπίτι του κινήματος

“Αυτό το “σπίτι του κινήματος” που κινδυνεύει οφείλουμε να το υπερασπιστούμε. Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι αν δεν υπάρχει χώρος για τους αγώνες, οι αγώνες ουσιαστικά θα τεθούν εκτός νόμου. Έχουμε χρέος όλες οι παλιότερες φοιτητικές γενιές που πέρασαν από τις σχολές να υπερασπίσουμε την ιστορία μας, να υπερασπίσουμε τη λειτουργία που μας έδωσε την πολυτέλεια να είμαστε πολιτικοποιημένοι, να σκεφτόμαστε πέρα από όσα μας επιβάλλουν ή μας επιτρέπουν... Έχουμε χρέος να μην επιτρέψουμε την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου ούτε στο νόμο, ούτε στην πράξη”.

Έτσι καταλήγει το γράμμα που έστειλε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο αγωνιστής δικηγόρος **Κώστας Παπαδάκης** και το οποίο δημοσιεύουμε ολόκληρο διαδικτυακά, στο ergatikiki.gr.

Δεν θα περάσουν

Η νέα κυβέρνηση της ΝΔ από τις πρώτες κιόλας μέρες άρχισε τις χυδαίες επιθέσεις στην Παιδεία ξεκινώντας από την κατάργηση του ασύλου. Με το που ανακοινώθηκε η κατάθεση του νομοσχεδίου στη Βουλή την Τρίτη 23/7, οι φοιτητές του ΣΕΚ μαζί με τα ΕΑΑΚ αναλάβαμε δράση και ξεκινήσαμε να ξεσηκώνουμε τους συμφοιτητές μας ώστε να βγει κινητοποίηση την ίδια μέρα. Άμεσα βγάλαμε ανακοίνωση του ΣΕΚ στις σχολές και της ΕΑΑΚ και φτιάξαμε δεκάδες χαρτοπανό που καλούν στη διαδήλωση της Τρίτης. Παρόλο που οι σχολές πέρα από το ΠαΔΑ ήταν κλειστές εμείς ήμασταν εκεί, γεμίσαμε τους διαδρόμους των ΤΕΙ Αθήνας και ΤΕΙ Πειραιά με αφίσες και πανό με συνθήματα ενάντια στην κατάργηση του ασύλου και το πρόγραμμα της ΝΔ και το ίδιο κάναμε και στις σχολές του κέντρου.

Σε Νομική, Πολυτεχνείο, Παιδαγωγικό και ΑΣΟΕΕ έχουν μπει πανό που καλούν στη διαδήλωση. Ξεκινήσαμε τις παρεμβάσεις με τις ανακοινώσεις μας, τόσο μέσα στις σχολές όσο και σε καφετέριες που μαζεύονται φοιτητές, ώστε να φτάσουμε σε όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο και να ανοίξουμε το θέμα του ασύλου και πως παλεύουμε ενάντια σε όσους πάνε να βάλουν χέρι στα δικαιώματά μας.

Η δράση μας έβαλε πίεση να συμμετέχουν στο συλλαλητήριο ακόμα και οι πιο διστακτικοί με αποτέλεσμα αρκετοί σύλλογοι να παίρνουν αποφάσεις ενάντια στην κατάργηση του ασύλου. Η πρωτοβουλία αυτή πια αγκαλιάζεται όχι μόνο από τους προπτυχιακούς φοιτητές αλλά και από τους μεταπτυχιακούς, από διδακτορικούς, από σωματεία εκπαιδευτικών και από άλλους εργαζόμενους. Η διαδήλωση της Τρίτης είναι μόνο η αρχή και υποσχόμαστε στην Κεραμέως ότι θα βρει θερμή συνέχεια. Όλος ο κόσμος της εκπαίδευσης και όχι μόνο, απέναντι στα σχέδια της κυβέρνησης και της νέας υπουργού δηλώνει NO PASSARAN!

Εύα Ντόκου, φοιτήτρια ΠαΔΑ (ΤΕΙ Πειραιά)

Η κατάργηση του ασύλου στα πανεπιστήμια είναι ένας πόθος δεκαετιών για τις κυβερνήσεις. Μια κατάκτηση που έχει βρεθεί πολλές φορές στο στόχαστρο, αλλά κάθε κυβέρνηση που το προσπαθούσε έσπαγε τα μούτρα της.

Το άσυλο, δηλαδή η ελεύθερη διακίνηση ιδεών, ο φοιτητικός συνδικαλισμός, η οργάνωση αγώνων μέσα στα πανεπιστήμια, άτυπα υπάρχει αρκετά χρόνια πριν την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Το φοιτητικό κίνημα της μεταπολίτευσης μαζί με την άνοξη των εργατικών αγώνων οδήγησε και στη θεσμική κατοχύρωσή του στην πρώτη διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1982. Ο νέος νόμος πλαίσιο τότε 1268 απαγορεύει την εισβολή της αστυνομίας σε όλους τους χώρους των πανεπιστημίων.

Η κυβέρνηση του πατέρα Μητσοτάκη με υπουργό τον Κοντογιαννόπουλο προσπαθεί με νομοσχέδιο το 1991 να επιτεθεί στα δικαιώματα της νεολαίας και να περιορίσει τις κατακτήσεις των φοιτητών και των μαθητών. Καταλήψεις και μεγάλα συλλαλητήρια τα οποία μετα-

Κατάκτηση των αγώνων

τρέπονται σε ανοιχτή εξέγερση μετά την δολοφονία του Τεμπονέρα από ακροδεξιούς της Νέας Δημοκρατίας, τον οδηγούν σε παραίτηση και σε μπλοκάρισμα των σχεδίων του.

Η κατάργηση του ασύλου ξαναέρχεται στο προσκήνιο το 2006 με την τότε υπουργό παιδείας Μαριέττα Γιαννάκου και κυβέρνηση πάλι της ΝΔ με πρωθυπουργό τον Καραμανλή. Τα σχέδια της κυβέρνησης είναι η αναθεώρηση του άρθρου 16 και η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και η αλλαγή του νόμου πλαισίου που περιλαμβάνει την κατάργηση του ασύλου, την εμπλοκή των επιχειρήσεων στον έλεγχο των σχολών, την διαγραφή των φοιτητών μετά από κάποιο χρόνο σπουδών. Μια βαθιά αντιδραστική μεταρρύθμιση.

Ξεσπάει ένα σαρωτικό κίνημα καταλήψεων με 400 σχολές στον αγώνα και με τεράστια συλλαλητήρια κάθε Πέμπτη στην Αθήνα και σε όλες τις μεγάλες πόλεις. Η απάντηση της κυ-

βέρνησης είναι η καταστολή και οι επιθέσεις των ΜΑΤ χωρίς ωστόσο να τολμάνε να μπουν στις κατειλημμένες σχολές. Οι καταλήψεις συνεχίστηκαν και την επόμενη χρονιά και τον Γενάρη το φοιτητικό κίνημα πανηγυρίζει μια μεγάλη νίκη, τον τερματισμό της αναθεώρησης του άρθρου 16. Ο νέος νόμος πλαίσιο τελικά ψηφίζεται μέσα στην Βουλή αλλά είναι πλήρως απονομιμοποιημένος και συναντά τεράστιες δυσκολίες στην εφαρμογή του.

Τα σχέδια της Γιαννάκου ναυάγησαν πάνω στην ξέρα των φοιτητικών καταλήψεων και η εξέγερση του Δεκέμβρη του '08 δίνει την χαριστική βολή. Στη συνέχεια το κίνημα αντιμετώπισε την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τα σχέδια της Άννας Διαμαντοπούλου που ήθελε να συνεχίσει από εκεί που σταμάτησε η Γιαννάκου. Ξανά η απάντηση ήταν συνελεύσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις και στο τέλος υποχώρηση των από πάνω. Μέσα στους αγώνες της περιό-

δου των μνημονίων, η τότε κυβέρνηση Σαμαροβενιζέλων με τότε Πρύτανη Φορτσάκη επιχείρησαν να φέρουν τα ΜΑΤ μπροστά από τη Νομική αλλά κάθε φορά έβρισκαν απέναντί τους το φοιτητικό κίνημα και όχι μόνο.

Έτσι, σήμερα οι σχολές παραμένουν κέντρα αγώνων, συζήτησης, ιδεών, εκδηλώσεων και αυτό είναι που θέλουν να τσακίσουν. Παραμένουν κέντρα οργάνωσης όχι μόνο του φοιτητικού συνδικαλισμού αλλά και του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού αγώνα, της πάλης ενάντια στην καταπίεση και τον σεξισμό, της σύνδεσης των φοιτητών με το εργατικό κίνημα. Κέντρα ριζοσπαστικοποίησης με εκατοντάδες πολιτικές συζητήσεις, εκδηλώσεις με καθηγητές, φεστιβάλ ιδεών όπως ο Μαρξισμός και άλλα.

Τα σχέδια της Κεραμέως θα πέσουν στο κενό. Την Τρίτη 23/7 γίνεται η αρχή και θα συνεχίσουμε για να βρεθεί και η νέα υπουργός εκεί που βρέθηκαν και οι προηγούμενοι με τέτοιες φιλοδοξίες, στην παραίτηση και στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Παντελής Παναγιωτακοπούλος

6-7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Εμπρός για Πανεργατική απάντηση

Με αποφάσεις για τα πρώτα άμεσα βήματα οργάνωσης της εργατικής αντίστασης στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη, πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 22/7 στο κεντρικό αμφιθέατρο του νοσοκομείου Αγ. Σάββα, η πρώτη μετεκλογική σύσκεψη του Συντονισμού Εναντί στα Μνημόνια και του Συντονιστικού των Νοσοκομείων.

Στην σύσκεψη πήραν μέρος εργαζόμενοι από το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, από νοσοκομεία, δήμους, από το ΥΠΠΟ, την ιδιωτική Υγεία, εργαζόμενοι με προγράμματα ΟΑΕΔ, από το Μετρό, την Intracom, κ.α.

“Οι προγραμματικές δηλώσεις της νέας κυβέρνησης άνοιξαν τη βεντάλια των επιθέσεων που ετοιμάζεται να εξαπολύσει ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του. Νέο χτύπημα στα εργασιακά δικαιώματα, νέες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, ιδιωτικοποιήσεις, χτύπημα του συνδικαλισμού, προσπάθεια εμπέδωσης του δόγματος νόμου και τάξης με πρώτη και καλύτερη την επίθεση στο Πανεπιστημιακό Άσυλο, είναι μερικές μόνο από τις επιδιώξεις της κυβέρνησης την επόμενη περίοδο.

Γι’ αυτό και δεν υπάρχουν περιθώρια

αναμονής για να οργανώσουμε την απάντηση”, τόνισε μεταξύ άλλων ανοίγοντας τη συζήτηση ο **Τάσος Αναστασιάδης** υπεύθυνος του Συντονισμού Εναντί στα Μνημόνια εξηγώντας γιατί τα επόμενα κινηματικά ραντεβού αποκτούν μεγάλη πολιτική σημασία.

Δυνατότητες

“Οι δυνατότητες να δείξουμε στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη από την πρώτη μέρα ότι καμιά από τις επιθέσεις δεν θα περάσει, είναι πραγματικές γιατί ο κόσμος στους χώρους δουλειάς δεν έχει πάψει να αντιστέκεται. Φαίνεται ήδη και στις πρώτες εξορμήσεις μετά τις εκλογές στους χώρους δουλειάς. Αυτή τη δύναμη θέλουμε να οργανώσουμε στην πρώτη πανεργατική κινητοποίηση που θα γίνει στη ΔΕΘ στις 7/9”, τόνισε ο **Τ. Αναστασιάδης**.

Πλούσια ήταν η συζήτηση που ακολούθησε βάζοντας τα αναγκαία βήματα για μια πετυχημένη κινητοποίηση στη ΔΕΘ που θα λειτουργήσει σαν το έναυσμα για τους αγώνες της επόμενης περιόδου.

“Η εκπαίδευση ετοιμάζεται να δεχτεί ένα τεράστιο πλήγμα. Βρισκόμαστε

μπροστά στο φάσμα μιας μεγάλης επίθεσης με σκοπό την λειτουργία των σχολείων με κριτήρια αγοράς. Σαν εκπαιδευτικοί θα μπορούμε στη νέα χρονιά ζητώντας συνελεύσεις και μαχητική στάση από τα συνδικαλιστικά μας όργανα και είναι σίγουρο πως μια μαχητική και πετυχημένη κινητοποίηση στη ΔΕΘ θα δώσει αυτοπεποίθηση σε όλο το εργατικό κίνημα για να απαντήσει στις επιθέσεις που ετοιμάζει ο **Μητσοτάκης** και η παρέα του”, ανέφερε η **Ντίνα Γκ.**, εκπαιδευτικός.

Το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ ήταν μέσα στα κεντρικά θέματα συζήτησης.

“Στη διαδήλωση στη ΔΕΘ χρειάζεται να κάνουμε την προσπάθεια να ανέβουν όλα τα κομμάτια των εργαζόμενων που συγκροούστηκαν το προηγούμενο διάστημα με τις επιθέσεις των αφεντικών. Από τους εργαζόμενους στα προγράμματα ΟΑΕΔ, τους νοσοκομειακούς που δώσανε μάχη για να κρατήσουν ζωντανή τη δημόσια Υγεία, αλλά και συνολικότερα τους εργαζόμενους στο δημόσιο. Η ΔΕΘ πρέπει να γίνει κέντρο για τους εργαζόμενους στα εργοστάσια που οδηγούνται σε κλείσιμο (ΣΙΔΕΝΟΡ, ΦΡΙΓΚΟΓΚΛΑΣ, ΠΙΤΣΟΣ, Ναυπηγεία Σκαμαμαγκά και Ελευσίνας, κ.α.), αλλά και για τους εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ και τις υπηρεσίες που ο Μητσοτάκης απειλεί να ιδιωτικοποιήσει, όπως τη ΔΕΗ. Στη ΔΕΘ πρέπει να βρεθούν όλοι οι εργαζόμενοι που τα τελευταία χρόνια παλεύουν για αξιοπρεπείς ΣΣΕ όπως στην ιδιωτική Υγεία, αλλά και αυτοί που έδωσαν μάχη για μονιμοποιήσεις, όπως οι εργολαβικοί εργαζόμενοι σε μια σειρά επιχειρήσεις όπως τα ΕΛΠΕ, τη ΔΕΣΦΑ, τη ΔΕΠΑ, κλπ”, ανέφερε ο **Κώστας Π.**

Στη σύσκεψη αποφασίστηκε οι Συντονισμός να ξεκινήσει καμπάνια ενημέρωσης με την άμεση έκδοση υλικών, προκήρυξης και αφίσας και πρόγραμμα εκδηλώσεων και εξορμήσεων σε χώρους δουλειάς.

Κυριάκος Μπάνος

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Τα δικά του υλικά (ψηφίσματα, προκηρύξεις και αφίσες) που καλούν στο Πανελλαδικό Καραβάνι Υγείας που οργανώνει η ΠΟΕΔΗΝ την Παρασκευή 6/9 στην Θεσσαλονίκη και στην μεγάλη πανεργατική κινητοποίηση στα εγκαίνια της ΔΕΘ το Σάββατο 7/9 ετοιμάζει το Συντονιστικό των Νοσοκομείων όπως αποφασίστηκε στην κοινή σύσκεψη του Συντονισμού Εναντί στα Μνημόνια και του Συντονιστικού των Νοσοκομείων που έγινε στις 22/7 στον Αγ. Σάββα.

Για άλλη μια χρονιά η ΠΟΕΔΗΝ μετατρέπει την κινητοποίηση της ΔΕΘ σε διήμερη καλώντας, εκτός από την καθιερωμένη σαββατιάτικη διαδήλωση την ώρα των εγκαίνια της ΔΕΘ, και την Παρασκευή 6/9 σε πανελλαδική πορεία σωτηρίας της Δημόσιας Υγείας, Πρόνοιας, ΕΚΑΒ στη Θεσσαλονίκη, με προκήρυξη 8ωρης στάσης εργασίας για τα σωματεία μέλη της Κεντρικής Μακεδονίας. Η πορεία θα ξεκινήσει στις 8πμ από το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης και αφού περάσει μπροστά από πολλά νοσοκομεία της πόλης θα καταλήξει στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης.

Η ανακοίνωση της πρόθεσης της κυβέρνησης να δώσει ολόκληρα κομμάτια της δημόσιας Υγείας στους ιδιώτες, και η διατήρηση του μέτρου των προσλήψεων στο ένα προς πέντε σημαίνει διεύρυνση των ήδη υπαρχόντων κενών θέσεων στα νοσοκομεία. “Όλη την προηγούμενη περίοδο αναδείξαμε τα 35.000 κενά που υπάρχουν στα δημόσια νοσοκομεία. Αν το μία πρόσληψη για μια αποχώρηση που υποσχόταν η προηγούμενη κυβέρνηση σήμαινε πως δεν πρόκειται να καλυφθούν αυτά τα κενά, σήμερα η ανακοίνωση της διατήρησης του μέτρου της μιας πρόσληψης για κάθε πέντε αποχωρήσεις σημαίνει ακόμα μεγαλύτερη μείωση του προσωπικού. Είναι προφανές πως η κυβέρνηση θέλει να απαξιώσει το δημόσιο σύστημα Υγείας και να χαρίσει ολόκληρα κομμάτια στους ιδιώτες”, ανέφερε ο **Χρίστος Α.**, γιατρός.

“Γι’ αυτό η ΔΕΘ είναι μια πολύ μεγάλη μάχη. Μέσα στον επόμενο ενάμιση μήνα, και μάλιστα εν μέσω του Αυγούστου έχουμε να ξεσηκώσουμε τα νοσοκομεία μας και να οργανώσουμε το μεγαλύτερο ανέβασμα που έχουμε κάνει ποτέ στη Θεσσαλονίκη.

Φέτος η ΠΟΕΔΗΝ κάνει ένα βήμα παραπάνω αφού καλεί 8ωρη στάση (δηλαδή για όλη την πρωινή βάρδια) και καλύπτει συνδικαλιστικά όλους όσους θέλουν να ανέβουν και να διαδηλώσουν.

Αυτή η εξέλιξη είναι σημαντική γιατί μας δίνει τη δυνατότητα να απαντήσουμε από τις πρώτες κιόλας βδομάδες στο αντιλαϊκό πρόγραμμα που έχει βάλει μπροστά ο Μητσοτάκης και η παρέα του. Χρειάζεται να ξεσηκώσουμε τους συναδέλφους που δεν άφησαν σε χλωρό κλαρί τον Ξανθό και τον Πολάκη τα προηγούμενα χρόνια και να ξεκαθαρίσουμε και στον νέο υπουργό Κικίλια πως οι επιθέσεις που σχεδιάζει θα μείνουν στα χαρτιά”.

ΣΙΔΕΝΟΡ

Στην Αθήνα για να διαδηλώσουν μπροστά στα κεντρικά της ΒΙΟΧΑΛΚΟ στο Μαρούσι, στις 11πμ, έρχονται την Τετάρτη 24 Ιούλη οι εργαζόμενοι στη

Χαλυβουργία της ΣΙΔΕΝΟΡ, που εδώ και βδομάδες βρίσκονται σε κινητοποιήσεις διεκδικώντας υπογραφή διετούς επιχειρησιακής σύμβασης με αυξήσεις.

Εκτός από ΣΣΕ οι εργάτες της ΣΙΔΕΝΟΡ ζητούν αύξηση στο πριμ παραγωγικότητας, θέσπιση επιδόματος βάρδιας και αύξηση του μισθού του νεοεισερχόμενου, αύξηση των μέτρων ασφαλείας στο χώρο δουλειάς και να σταματήσουν οι εργολαβίες.

Η εργοδοσία σε μια πρωτοφανή εκδικητική κίνηση έκανε lock out στο εργοστάσιο κρατώντας το κλειστό εδώ και δύομιση βδομάδες. Από εκείνη τη στιγμή και μετά οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε συνεχείς κυλιόμενες κινητοποιήσεις κόντρα στην εργοδοτική τρομοκρατία.

Να σημειωθεί ότι όμιλος Sidenor από το 2017 καταγράφει καθαρά κέρδη.

Ανακοινώσεις συμπαράστασης στον αγώνα των εργατών της ΣΙΔΕΝΟΡ έχουν βγάλει μια σειρά από εργατικά κέντρα και σωματεία.

Πανελλαδική Συνέλευση και Διεθνής Συνάντηση

Στις 12 Οκτώβρη στη Νομική της Αθήνας θα πραγματοποιηθεί η Διεθνής Συνάντηση και η Πανελλαδική Συνέλευση κατά του φασισμού και του ρατσισμού που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ.

Στο κάλεσμά της τονίζει μεταξύ άλλων:

“Το αντιφασιστικό κίνημα με την δύναμη του, την επίμονη, μακρόχρονη και συστηματική του δράση, κατάφερε στις εκλογές της 7ης Ιούλη να πετάξει έξω από τη Βουλή τους δολοφόνους νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Τώρα, οι υπόδοκοι της Χρυσής Αυγής απολογούνται για τα αποτρόπαια εγκλήματα τους, τις δολοφονίες του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν, τις ρατσιστικές και φασιστικές επιθέσεις κατά μεταναστών, συνδικαλιστών και αγωνιστών των κινημάτων με ορθάνοικτη την πόρτα της φυλακής για να γυρίσουν εκεί ξανά.

Η κρίση της Χρυσής Αυγής με τις διασπάσεις δεν μας οδηγεί σε εφησυχασμό αλλά σε αποφασιστικότητα για να κλιμακώσουμε την δράση και να εξασφαλίσουμε ότι δεν θα πέ-

σουν στα μαλακά στο δικαστήριο και θα κλείσει κάθε γραφείο-ορμητήριο των φασιστών σε όλη την Ελλάδα. **Προχωράμε με τις κινητοποιήσεις στα 6 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, την αντιφασιστική διαδήλωση στο Κερατσίνι στις 18 Σεπτέμβρη.** Δίνουμε συνέχεια με μαχητικές κινητοποιήσεις στα δικαστήρια τις μέρες των απολογιών του Μιχαολιάκου, του Λαγού και του Κασιδιάρη που πρέπει να σημάνουν κλιμάκωση και γενικό ξεσηκωμό σε εργασιακούς χώρους, στα σχολεία και τα πανεπιστήμια...

Ενωμένοι συνεχίζουμε τη μάχη κατά των νεοναζί της Χρυσής Αυγής, καθώς φτάνει η ώρα της ολοκλήρωσης της δίκης των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν. Είναι ώρα να πάνε φυλακή, να κλείσουν όλα τα γραφεία-ορμητήρια τους!

Συνεχίζουμε τον αγώνα για να γκρεμίσουμε τα τείχη της Ευρώπης-φρούριο, για ανοιχτά σύνορα για τους κατατρεγμένους, για άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες, για να έχουν πρόσβαση στα σχολεία, τα νοσοκομεία και όχι

να καταργηθεί ο ΑΜΚΑ. Για την νομιμοποίηση και ίσα δικαιώματα σε όλους τους μετανάστες και όχι να είναι σκλάβοι στις Μανωλάδες των αφεντικών. Ο αγώνας ενάντια στο φασισμό, το ρατσισμό, την ισλαμοφοβία, τον αντισημιτισμό και το σεξισμό αποτελεί προτεραιότητα για το κίνημα των εργαζόμενων και της νεολαίας, που ετοιμάζεται να δώσει τις μάχες κατά της λιτότητας και των περικοπών, κατά των πολιτικών “νόμου και τάξης” με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Σας καλούμε να συμμετέχετε και να στηρίξετε τη Πανελλαδική Συνέλευση και τη Διεθνή Συνάντηση στις 12 Οκτώβρη, στην Αθήνα, να στείλετε εκπρόσωπους του σωματείου, του φοιτητικού συλλόγου, της κίνησης και της συλλογικότητας σας. Συμμετέχουν ήδη εκπρόσωποι κινημάτων από τις ΗΠΑ, την Βρετανία, την Γερμανία, την Ισπανία, την Γαλλία, την Κύπρο και αλλού. Είναι ένα μεγάλο βήμα μπροστά για την οργάνωση των αντιφασιστικών και αντιρατσιστικών κινητοποιήσεων και για το διεθνή συντονισμό”.

Αποχωρήσεις, αλληλομαχαιρώματα, λουκέτα σε γραφεία. Η κρίση της ναζιστικής συμμορίας συνεχίζεται και δεν μπορεί παρά να προκαλεί ικανοποίηση σε κάθε αντιφασίστρια κι αντιφασίστα που πάλεψε όλα αυτά τα χρόνια για να τσακιστεί η φασιστική απειλή.

Μετά το... μοναχικό διάγγελμα του Μιχαολιάκου το βράδυ των εκλογών, την ανοιχτή διάσπαση του σκληρού ναζιστικού πυρήνα με την αποχώρηση μεγάλου κομματιού στελεχών, μεταξύ αυτών του **Λαγού**, του **Ηλιόπουλου**, του **Γερμενή**, του **Κούζηλου** κ.α το φευγιό συνεχίζεται με πιο πρόσφατη αποχώρηση αυτή του **Χ.Αθανασάκου**, μέλους της Κ.Ε και διαμερισματικού συμβούλου με τον **Κασιδιάρη** στο δήμο Αθήνας: “Η παραίτησή μου τόσο από την Κεντρική Επιτροπή όσο και από το κόμμα, έρχεται σε συνέχεια σημαντικών πολιτικών διαφωνιών με την ηγεσία και απογοητεύσεων από πρόσωπα και καταστάσεις” τονίζει στη δήλωσή αποχώρησής του ο νεοναζί με τη σβάστικα στο μπράτσο.

Όπως σχολιάζει ο **Δ.Ψαρράς** στην ΕφΣυν της Δευτέρας 22/7, χαρακτηριστική ήταν η εικόνα συρρίκνωσης στη φασιστομάζωση που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο στα γραφεία των νεοναζί στην Αθήνα σχετικά με τη μετεκλογική κατάσταση. Ελάχιστα παρευρισκόμενοι και θεαματική απουσία γνωστών στελεχών με πρώτη και καλύτερη αυτή του Κασιδιάρη. Δημοσιεύματα αναφέρουν ότι τα πρωτοπαλίκαρα έχουν συγκροτήσει τις δικές τους φράξιες, ζήτημα όχι αμελητέο σε μια συμμορία που η αμφισβήτηση του φύρερ είναι αμάρτημα μεγάλο. Η μία φράξια εκφράστηκε ήδη με την αποχώρηση Λαγού και συν αυτών. Ο φραξιονισμός και η διά-

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Θα ενωθούν... στο κελί της φυλακής

σπαση στον σκληρό πυρήνα της ναζιστικής συμμορίας φαίνεται και στη δικαστική αίθουσα. Διανύοντας ήδη τη φάση των απολογιών, καθένας από τους κατηγορούμενους δίνει τη δική του αφήγηση επιλέγοντας να καλύψει ή να “δώσει” και το ανάλογο κομμάτι της ηγεσίας.

Προφανώς οι αποχωρήσεις συνοδεύονται με τις ανάλογες γκρίνιες και βολές προς το **Μιχαολιάκο**: “Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι πρόκειται για μια κλειστή οικογενειακή ομάδα (οικογενειακή συμμορία) που προωθεί επιτακτικά και αποκλειστικά τα στενά της συμφέροντα, χωρίς να υπολογίζει κανέναν, και θεωρεί τα στελέχη (πλην του κλειστού κύκλου) και όλους τους ψηφοφόρους κορόιδα και βλάκες... Και οι άλλοι εκτός κλειστής ομάδας που καλόπιστα παραμένουν, συνιστούν μια γκροτέσκα και άθλια ομάδα που μέσα στην ανοησία της θέλει να υπερασπιστεί το ανύπαρκτο Βερολίνο της, φωνάζοντας ‘ζήτω ο αρχηγός’”.

Διαχειριστής

Αυτά είναι τα λόγια του υποψήφιου δημάρχου Καβάλας της Χ.Α **Βογιατζή**, που εγκατέλειψε τη συμμορία. Μπορεί να μην είναι από τους πιο γνωστούς αλλά δεν είναι τυχαίος. Νυν δημοτικός σύμβουλος Καβάλας, μέχρι πρότινος στενός συνεργάτης του Μιχαολιάκου, μάρτυρας υπεράσπισής του και από τους διαχειριστές της ιστοσελίδας της Χ.Α.

Άλλος μάρτυρας υπεράσπισης του Μιχαολιάκου που φαίνεται να χει-

σπάσει πλέον μαζί του, ο **Άρης Σπίνος**, φροντίζει να αποκαλύψει στην ιστοσελίδα του ότι από τα γραφεία της Χ.Α στη Μεσογείων έχει εξαφανιστεί το “δεξί χέρι” του “αρχηγού” και πρώην περιφερειακός σύμβουλος Αττικής και υποψήφιος ευρωβουλευτής **Περικλής Μουλιανάκης**. “Μάθαμε μάλιστα πως έγινε άγριος τηλεφωνικός καυγάς μεταξύ του ‘ηγέτη’ και του ‘ιδίου’” λέει ο Σπίνος και συνεχίζει: “Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και η αποστασιοποίηση του μέλους της Κ.Ε **Δημήτρη Παπαδημητρίου** που είναι και Γραμματέας της Τ.Ο Σαλαμίνας αφού νιώθει, όπως μας είπαν, ότι τον ‘πούλησαν’ και αυτόν για χάρη των εκλεκτών της ‘παρέας’ αφού πρώτα τον ξεζούμισαν οικονομικά αφού ο ίδιος συντηρούσε επί χρόνια τα γραφεία του κόμματος στο νησί... Το μαντίλι κούνησε όπως

μάθαμε και η υποψήφια βουλευτής στην Λάρισα, οικονομική αιμοδότρια των γραφείων της Χ.Α στον νομό **Μαρία Παπαγεωργίου**”.

Σχεδόν ταυτόχρονα με όλα αυτά μπαίνει λουκέτο στα γραφεία των νεοναζί στην Κεφαλονιά και κυκλοφορούν δημοσιεύματα που μιλούν για κλείσιμο της τοπικής οργάνωσης της Σαλαμίνας, αλλά και των κεντρικών γραφείων, της κομαντατούρ των νεοναζί, στη Μεσογείων.

Όπως σε όλες τις μαφιόζικες εγκληματικές οργανώσεις, τα λεφτά παίζουν μεγάλο ρόλο – ειδικά στο ξέσπασμα εσωτερικών πολέμων. Γεγονός που επιβεβαιώνεται σε ρεπορτάζ του κι ο Δημήτρης Ψαρράς, χρόνια μελετητής της ναζιστικής συμμορίας: “από τη στιγμή που απέτυχε η οργάνωση να μπει στη Βουλή, τα μόνα έσοδά της είναι οι δύο

μισθοί και τα προνόμια των ευρωβουλευτών. Για ποιο λόγο να τα μοιραστεί ο κ. Λαγός; Αυτός είναι άλλωστε ο λόγος που η ανακοίνωση της Χρυσής Αυγής μιλά για «δόλια» και «υστερόβουλη» αποχώρηση και του ζητά να επιστρέψει την έδρα. Τα λεφτά ήταν και η αιτία που τα έσπασε ο Μιχαολιάκος με τους πρώην ευρωβουλευτές του”.

Σε συνέντευξή του σε ιστοσελίδα φασιστικής παραφυάδας, το άλλοτε στέλεχος της Χ.Α και έμμισθος συνεργάτης του πρώην ευρωβουλευτή της Επιτήδειου, **Κ.Μποβιάτσος** λέει μεταξύ άλλων: “Εμείνα πολύ καιρό και ανεχόμουν συμπεριφορές απαράδεκτες, επιθετικές και εκβιαστικές από το ζεύγος που ηγείται του κόμματος αλλά και από κάποιους πιστούς τους υπηρέτες, άτομα χωρίς βούληση χωρίς γνώσεις και δυστυχώς πολύ χαμηλής στάθμης μυαλού και αξιοπρέπειας. Κάτι σαν ζόμπι δηλαδή που απλά φώναζαν ΖΗΤΩ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ακόμη και αν έλεγε βλακείες... που έλεγε συχνά. Αυτό που εισέπραξα εγώ εδώ πάνω είναι ότι δεν τους ενδιέφερε τίποτε. Εντελώς τίποτε πέρα από τα χρήματα. Μηδέν πολιτική, μηδέν καθοδήγηση, μηδέν σε όλα. Τα μοναδικά τηλεφωνήματα που δεχόμασταν ήταν για το αν μπήκαν τα χρήματα. Για τίποτε άλλο”.

Κι αν η άγρια κατηφόρα στην οποία κατρακυλάει η Χρυσή Αυγή προκαλεί αισθήματα δικαίωσης σε κάθε αντιφασίστα κι αντιφασίστρια, σίγουρα αυτά δεν πρέπει να συνοδεύονται από εφησυχασμό. Οι νεοναζί διασπούνται, αλληλοκαρφώνονται αλλά παραμένουν μια επικίνδυνη απειλή για τον καθένα και την καθεμιά. Ας τους βοηθήσουμε να ενωθούν. Στο κελί της φυλακής.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Πολιορκημένοι από το κίνημα

Πολιορκημένος από εκατοντάδες αντιφασίστριες και αντιφασίστες έκανε την απολογία του στις 18 Ιούλη ο χρυσαυγίτης ο δολοφόνος του Παύλου Φύσσα, Γ. Ρουπακιάς. Από νωρίς το πρωί οι διαθέσιμες για αντιφασίστες θέσεις της αίθουσας τελετών του Εφετείου είχαν γεμίσει, ενώ εκατοντάδες ακόμη βρίσκονταν ήδη στην είσοδο διεκδικώντας να διατεθούν όλες οι θέσεις. Ούτε ένας χρυσαυγίτης δεν εμφανίστηκε στο κοινό, κι όμως τα 3/4 της αίθουσας ήταν άδεια, κρατημένα γι' αυτό το απίθανο ενδεχόμενο.

Παράλληλα στο κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ για αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από το Εφετείο ανταποκρίθηκαν με πανό η ΠΟΣΠΕΡΤ, η Γ' ΕΛΜΕ, φοιτητές/τριες ΠαΔΑ, το δημοτικό σχήμα Μαρουσιού «Εκτός των Τειχών». Παρουσία επίσης με πανό είχε η ΟΡΜΑ. Χαιρετισμό απεύθυνε ο Κ. Παπαδάκης από την Πολιτική Αγωγή, η Ντ. Γκαρανέ από τη Γ' ΕΛΜΕ, ο Κ. Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων νοσοκομείου Αγ. Σάββας, η Ε.Ντόκου από το ΠαΔΑ, ο Ν.Ελ-γαντούρ, πρόεδρος της Μουσουλμανικής Ένωσης Ελλάδας και ο Π.Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας. Όλοι και όλες μίλησαν για την ανάγκη να κλιμακώσουμε την μάχη ώστε να τσακίσουμε οριστικά τη Χρυσή Αυγή καθώς και τους επίδοξους μιμητές τους,

18 Ιούλη, Αντιφασιστική συγκέντρωση στο Εφετείο, τη μέρα της απολογίας Ρουπακιά

πριν προλάβουν να πάρουν τη σκυτάλη.

Στο διάλειμμα και στο τέλος της απολογίας του δολοφόνου το σύνθημα «Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί» αντηχούσε στο προαύλιο και την αίθουσα του δικαστηρίου. Ο Ρουπακιάς, με δυο μπάτσους σε κάθε πλευρό, βγήκε με γοργό βήμα από την αίθουσα, καθώς το κοινό συνέχιζε: «Δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής, αυτής της συμμορίας της ναζιστικής». Την προηγούμενη μόλις ημέρα εκατοντάδες ήταν οι αντιφασίστριες και οι αντιφασίστες που βρέθηκαν και στις γυναικείες φυλακές του Κορυδαλλού, παρά τη δυσκολία στην πρόσβαση και τον ακατάλληλο χώρο, για να παρακολουθήσουν την απολογία του πυρηνάρχη Νίκαιας Γ. Πατέλη.

Οι δολοφόνοι στην πραγματικότητα δεν απολογήθηκαν, γιατί δεν πιστεύουν ότι έκαναν κάτι κακό. Με τους συνηγόρους τους να τους υποβάλλουν συνέχεια αυτά που έπρεπε να πουν («Πες ότι μετάνιωσες», η φοβερή

φράση του Γ.Ρουμπέκα, συνηγόρου του Ρουπακιά), μίλησαν χωρίς ίχνος μεταμέλειας μπροστά στα θύματά τους προσπαθώντας να γλιτώσουν τη φυλακή. Απομονωμένοι, περικυκλωμένοι από ένα αντιφασιστικό κίνημα αποφασισμένο να τους συντρίψει.

Ρεπορτάζ από τις απολογίες των Σ. Σαντοριναίου και Γ. Σκάλκου, που έγιναν στις 22/7 (371η συνεδρίαση) καθώς και Γ. Σταμπέλου και Γ. Τσακανίκα, που έγιναν στις 23/7 (372η συνεδρίαση) θα υπάρχουν στο επόμενο φύλλο, μαζί με ρεπορτάζ από τις 3 τελευταίες δικάσιμες του Ιούλη: 24, 25 και 26/7 στο Εφετείο.

Ανακοινώθηκαν και οι δικάσιμες Σεπτέμβρη:

Κορυδαλλός: 9/9, 11/9, 26/9 και 30/9.

Εφετείο: 10/9, 12/9, 16/9, 18/9, 23/9, 25/9 και 27/9

Δεν υπάρχουν “απλές” ανθρωποκτονίες

Χωρίς το παραμικρό σημάδι μεταμέλειας, αλλά προσπαθώντας να καλύψει τους συγκατηγορούμενούς του (σε κάποια σημεία ακόμη και την αστυνομία), ο Ρουπακιάς προκάλεσε οργή σε όλο τον κόσμο με την “απολογία” του, μια διαδικασία στην οποία το γεγονός ότι είναι αμετανόητος ναζί έβγαζε μάτι από χιλιόμετρα.

Αποκορύφωμα αλλά όχι το μόνο παράδειγμα ήταν η φράση του “μια απλή ανθρωποκτονία την κάνανε ολόκληρη ιστορία γιατί ήταν πολιτικό θέμα”. Μπορεί να ήταν η μεγαλύτερη χυδαιότητα που έχει ακουστεί στα 4 χρόνια αυτού του δικαστηρίου, αλλά δεν ήταν σε διάσταση με ό,τι έχει πει συνολικά η οργάνωση μέσω των συνηγόρων, των μαρτύρων υπεράσπισης και, τελικά, των μελών της: ότι “έγινε ολόκληρο θέμα” κάτι που κατά τα άλλα γι' αυτούς έπρεπε να περάσει ατιμώρητο ώστε να συνεχίσουν τη δολοφονική τους δράση. Γι' αυτό πάνε περίπατο και όλες οι κροκοδείλιες συγγνώμες που είπαν στο δικαστήριο όλοι αυτοί.

Ο Ρουπακιάς -για πρώτη φορά στη φάση των απολογιών- τοποθετεί το τάγμα εφόδου της Νίκαιας, με τη μορφή που έχει ειδωθεί και στα βίντεο της δικογραφίας (αμάξι μπροστά, μηχανάκια σε σειρά, αμάξι Ρουπακιά στο τέλος), στο Κερατσίνι. Περιγράφει ότι, αφού παρέλαβε τρικάκια από τυπογραφείο στο Περιστέρι (ισχυρισμός που εμφανίζεται πρώτη φορά) πήγε στα γραφεία της τοπικής

να τα δώσει στον Καζαντζόγλου. Στη συνέχεια βρήκε λίγο πιο κάτω 8 με 10 μηχανάκια με χρυσαυγίτες που “πάνε για μάχη”, τάχα να απεγκλωβίσουν έναν “δικό τους” (τον Άγγο) από το Κερατσίνι.

Κατονομάζει

Παρόντες κατονομάζει τους Σκάλκο, Δήμου, Σταμπέλο, Κομιανό. Τους ακολούθησε και έφτασε μαζί με το άλλο αμάξι και τα μηχανάκια στο Κοράλλι συντεταγμένα. Μάλιστα αναφέρει ότι υπήρχε κάποιος επικεφαλής στην πομπή. Περιγράφει ότι κόντεψε να διαπληκτιστεί με τον Παύλο Φύσσα αρχικά έξω από το Κοράλλι και ότι λίγο αργότερα, ψάχνοντας να παρκάρει στην Π. Τσαλδάρη, τον ξανασυνάντησε και συνεχίστηκε ο διαπληκτισμός. Εκεί, λέει, ένωσε απειλή και γι' αυτό κατέβηκε από το αυτοκίνητο κρατώντας το μαχαίρι! Η πρόεδρος ρώτησε έξαλλη και επανειλημμένα γιατί δεν έπραξε διαφορετικά και αν θα έκανε το ίδιο σήμερα. Η απάντησή του, ψυχρά, ήταν ότι δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά εκείνη τη στιγμή.

Η αντιστροφή της πραγματικότητας που επιχείρησε για το ποιος ήταν ο επιτιθέμενος, ήταν γενικευμένη: σύμφωνα με τον Ρουπακιά δεν υπήρχε άλλος χρυσαυγίτης στην Τσαλδάρη (παρόλο που είπε πως ήρθαν συντεταγμένα όλοι μαζί), οι 3-4 που ήταν μαζί με τον Παύλο Φύσσα ήταν φίλοι του, εξ ου

και η αίσθηση απειλής (ενώ οι αυτόπτες μάρτυρες λένε ότι ήταν χρυσαυγίτες που κρατούσαν και χτυπούσαν τον Παύλο Φύσσα), ο Παύλος τον χτύπησε με γροθιές (ενώ η ιατροδικαστική του εξέταση δεν δείχνει το παραμικρό).

Ακόμη και την αποτελεσματικότητα της μαχαιριάς τόλμησε να μειώσει, λέγοντας ότι τον είδε όρθιο για ώρα. Η περιγραφή του, της στιγμής της δολοφονίας, προκάλεσε ρίγη. “Μάλλον έπεσε πάνω στο μαχαίρι και μάλλον τον χτύπησα στην καρδιά”. Μόνο που η έδρα επισήμανε ότι επρόκειτο για ένα αριστοτεχνικό χτύπημα που δεν το κάνει κάποιος ανοίκειος με τα μαχαίρια, όπως ισχυριζόταν ο ίδιος ότι ήταν. Η πρόεδρος επανέλαβε άλλωστε πολλές φορές ότι το ότι δέχτηκε γροθιές από τον Παύλο Φύσσα δεν προκύπτει από πουθενά.

Από την περιγραφή του για το τι ακολούθησε πρόδωσε και την οικειότητά του με την οργάνωση που φτάνει μέχρι τον Λαγό: πήρε τηλέφωνο τον πυρηνάρχη Πατέλη, να ζητήσει βοήθεια και να ρωτήσει αν θα μπορούσε να μεσολαβήσει ο Λαγός να βρεθεί κάποιος δικηγόρος. “Τίποτα δεν έχει σχέση με τη ΧΑ” απάντησε όταν τον ρώτησε η έδρα γιατί να ασχοληθεί ένας βουλευτής με το θέμα του. Πιστό σκυλί όταν έπρεπε να εκτελέσει εν ψυχρώ, είναι μέχρι και σήμερα που ετοιμάζεται να μπει ισόβια στη φυλακή.

Αφροδίτη Φράγκου

Τα φονικά «Λεκτικά ατοπήματα» του Πατέλη

Ανοιχτά καρφώματα, καινούριοι και αβάσιμοι ισχυρισμοί και γελοιότητες ήταν το περιεχόμενο της απολογίας του πυρηνάρχη Πατέλη στις 17/7 (369η συνεδρίαση). Ο υπεύθυνος της πιο δολοφονικής τοπικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής υποστήριξε ότι η παρουσία χρυσαυγιτών στο χώρο της δολοφονίας και το sms-κάλεσμα που ο ίδιος έστειλε είναι δυο ανεξάρτητα γεγονότα. Το sms έλεγε: «Όλοι τώρα στην τοπική, όσοι είσαστε κοντά. Δεν θα περιμένουμε μακρινούς. Τώρα». Και ο Πατέλης, αφού ισχυρίστηκε ότι το κάλεσμα αφορούσε μοίρασμα τρικάκιών, προσπάθησε να αποδώσει στον Άγγο τη συγκέντρωση των χρυσαυγιτών που συμμετείχαν στη δολοφονία στο Κερατσίνι.

«Υπάρχουν κάποια κενά που πρέπει κάποια στιγμή να εξηγηθούν. Στέλνετε λέτε σε 15 άτομα το μήνυμα. Και παίρνουν τρικάκια μόνο 2 άτομα [σ.σ: Καζαντζόγλου και Σταμπέλος σύμφωνα με την απολογία Πατέλη]. Στερρηθήκατε την ελευθερία σας για ένα χρονικό διάστημα. Δεν αναρωτηθήκατε, ‘ποιος ήταν αυτός που πίσω από την πλάτη μου οργανώνει ανθρώπους να πάνε στο Κοράλλι;’,» ρώτησε η πρόεδρος. Ο Πατέλης, που σε κάποια αποστροφή του λόγου του νωρίτερα είχε πει «στις 12:10 με πήρε ο Άγγος. Ο οποίος στην απολογία του... θα σας πω μετά», τώρα απάντησε: «Ξέρω αυτό που σας είπα, ό,τι είπε ο Άγγος».

Εκνευρισμός

Εκνευρισμένος που ο πελάτης του δεν διατύπωνε το κάρφωμα του Άγγου με αρκετή σαφήνεια, ο συνήγορος του Πατέλη, Γκαβέλας, παρενέβη διακόπτοντας ερώτηση της έδρας: «ο Άγγος ήταν παρών. Πρέπει να καταλάβετε αυτό που σας λέει, δε γίνεται αλλιώς» ενώ στην αμέσως επόμενη φράση του Πατέλη, διέκοψε τον ίδιο: «πες ‘και με όσους έχω μιλήσει...’ Πες το να τελειώνουμε! Πες το επιτέλους!», φώναξε, με μια νεκρική σιγή να ακολουθεί το ξέσπασμά του.

Για τον Ρουπακιά ο πυρηνάρχης είπε ότι ήταν «ένας αρκετά ενεργός υποστηρικτής με τακτική παρουσία, ο ίδιος και η οικογένειά του. [...] Τον έστελνα Μεσογείων να φέρνει μπλουζάκια. [...] Βοηθούσε γενικά ο Ρουπακιάς παντού». Κάθε άλλο παρά περαστικός δηλαδή. Και κάθε άλλο παρά άγνωστος στα κεντρικά, καθώς μέρος της δουλειάς της Ασφάλειας στη Μεσογείων, για την οποία ο Πατέλης και ο Καζαντζόγλου έπαιρναν μισθό, όπως είπε νωρίτερα στην απολογία του ήταν να «καταγράφουμε τον κόσμο που έμπαινε».

Για τη φράση «εντολή Λαγού» σε δεκάδες από τα μηνύματά του είπε ότι τη χρησιμοποιούσε με δική του πρωτοβουλία ως κίνητρο/φόβητρο για να αυξήσει τη συμμετοχή και ...ζήτησε συγγνώμη γι' αυτό μέσω του δικαστηρίου από τον Λαγό. Για την φράση του «ό,τι κινείται σφάζεται» αλλά και πολλές άλλες παρόμοιες επαναλάμβανε ξανά και ξανά ότι έπεφτε σε «λεκτικά ατοπήματα». Τέλος, αναίρεσε τον μάρτυρα υπεράσπισης του Μιχαολιάκου Α. Κωνσταντίνου ότι η ΧΑ διέγραψε όλη την τοπική Νίκαιας λέγοντας ότι ο ίδιος ούτε έχει κληθεί σε πειθαρχικό, ούτε έχει διαγραφεί.

Η Κύπρος 45 χρόνια μετά

Δεν θέλουμε εξορύξεις και ανταγωνισμούς. Θέλουμε ειρήνη και φιλία

Έχουμε μπροστά μας ένα ψυχροπολεμικό κλίμα, ένα κλίμα έντασης μέσα στο οποίο στήνονται οι άξονες Ελλάδα – Κύπρος-Ισραήλ-Αίγυπτος. Όμως σε όλους αυτούς τους άξονες θα πρέπει να προσθέτουμε πάντα έναν παράγοντα ακόμα που ποτέ δεν αναφέρεται ρητά, αλλά είναι σε όλες τις συναντήσεις παρών. Είναι οι ΗΠΑ, ο αμερικάνικος παράγοντας που είτε με υπουργούς Εξωτερικών, είτε με υφυπουργούς, είτε με ανώτατα στελέχη συμμετέχει σε όλες τις συναντήσεις.

Αυτοί οι άξονες κατά κύριο λόγο σημαίνουν κοινές στρατιωτικές ασκήσεις. Στη Λεμεσό, τη Λάρνακα, προσεγγίζουν καθημερινά πλέον πολεμικά πλοία κάθε είδους. Αμερικάνικα, Γερμανικά, Γαλλικά. Οι κοινές στρατιωτικές ασκήσεις είναι σχεδόν καθημερινό φαινόμενο. Και είναι υποκριτικό αλλά όλες είναι κάτω από το τίτλο: “Ερευνας και Διάσωσης”. Και προφανώς έχουν δώσει αυτό το όνομα μόνο για να μας δουλεύουν, αφού δεν ξέρουμε τι ερευνούν και τι διασώζουν, αλλά έτσι και αλλιώς τους πρόσφυγες τους πνίγουν.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο η Κυπριακή Δημοκρατία που είχε κάποτε ένα φοβερό σύνθημα: “Κύπρος - Παλαιστίνη, Κοινός Αγώνας”, σήμερα δεν λέει λέξη για όσα κάνει το Ισραήλ σε βάρος των Παλαιστίνιων ή οπουδήποτε αλλού. Αντίθετα το Ισραήλ χαρακτηρίζεται από την Κυπριακή Δημοκρατία ως παράγοντας “ειρήνης και σταθερότητας” στην περιοχή. Επιπλέον με τη συμφωνία που έκανε με το Ισραήλ η Κυπριακή Δημοκρατία χαρίζει ολοκληρωτικά την ΑΟΖ των Παλαιστίνιων στο Ισραήλ. Οι άρχουσες τάξεις της Κύπρου και της Ελλάδας συμπορεύονται πλήρως με τις επιλογές των Αμερικανών.

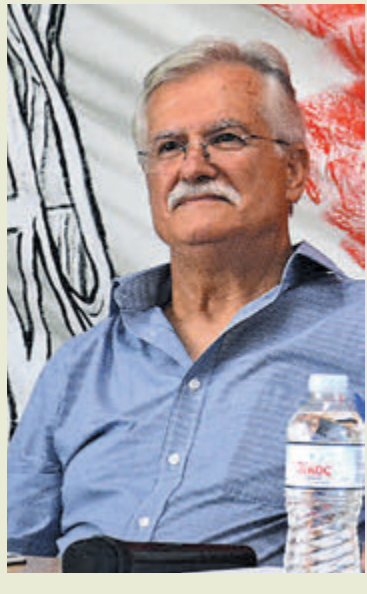
Για να μπορέσουν να δικαιολογηθούν όλες αυτές οι επιλογές χρειάζεται να χρησιμοποιήσουν το ρατσισμό και τον εθνικισμό. Ο Αναστασιάδης χαρακτήρισε την κάθοδο του Φατίχ στα ανοιχτά της Πάφου σαν δεύτερη εισβολή μετά το 1974 και ζήτησε απ’όλους συστράτευση για να αντιμετωπίσουμε αυτή τη δεύτερη εισβολή. Και ταυτόχρονα καλλιεργούν την ψευδαίσθηση ότι μέσα από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων θα πάρουμε χοντρό χρήμα και θα βελτιωθεί η κατάσταση, η κοινωνία θα πδει καλύτερα, θα μπορέσουμε να ξεφύγουμε τα χρέη μας από τα μνημόνια, θα μπορέσουμε να πληρώσουμε το ΔΝΤ και την ΕΚΤ.

Όμως τα νούμερα για τον απλό κόσμο είναι συντριπτικά. Οι μισθοί και οι συντάξεις μειώθηκαν κατά 30% τα τελευταία χρόνια, τα κοινωνικά επιδόματα (μονογονιοί, ανάπηροι, τυφλοί) ή μειώθηκαν δραματικά ή χάθηκαν εντελώς. Έχει διαλυθεί η δημόσια Υγεία. Πριν λίγες μέρες οι γιατροί των επειγόντων περιστατικών απεργούσαν. Τα δημόσια σχολεία έχουν διαλυθεί. Το περασμένο καλοκαίρι είδαμε τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις των εκπαιδευτικών που αποτέλεσαν τις μεγαλύτερες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις που έγιναν ποτέ στην Κύπρο.

Υδρογονάνθρακες

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε δυο ζητήματα σχετικά με τους υδρογονάνθρακες. Πρώτον δεν δεχόμαστε σε καμιά περίπτωση να χρησιμοποιούνται σαν όπλο απέναντι στην άλλη πλευρά. Δεύτερο, δεν αποδεχόμαστε να γίνουν εξορύξεις. Θεωρούμε ότι πρέπει να αφήσουμε τους υδρογονάνθρακες εκεί που βρίσκονται σήμερα, στο βαθύ της θάλασσας. Γιατί δεν πιστεύουμε στα παραμύθια ότι θα βελτιώσουν την κατάσταση της οικονομίας. Είμαστε 100%

*Ντίνος Αγιωματίτης –
Εργατική Δημοκρατία
(αδερφή οργάνωση
του ΣΕΚ στην Κύπρο)*

σίγουροι ότι θα επιβαρύνουν το περιβάλλον στην περιοχή.

Οι υδρογονάνθρακες στην περιοχή είναι σε πολύ μεγάλο βάθος, δηλαδή εξαιρετικά επικίνδυνοι. Ένα ατύχημα θα μετατρέψει το Αιγαίο και την Μεσόγειο σε νεκρά θάλασσα. Δεν έχουμε καμιά διάθεση να δεχτούμε αυτή την κατάσταση. Αντίθετα πιστεύουμε ότι ένα τέτοιο αίτημα, να μην εξορυχθούν από την περιοχή μας οι υδρογονάνθρακες, ενώνει τους εργαζόμενους στην Ελλάδα, στην Τουρκία, στην Παλαιστίνη, στο Λίβανο, στην Αίγυπτο, στην Κύπρο, με ένα κοινό αίτημα: σταματήστε να καταστρέφετε το περιβάλλον και τη ζωή μας, εμάς και των παιδιών μας.

Ταυτόχρονα με τον εθνικισμό χρειάστηκε να χρησιμοποιήσουν και την προπαγάνδα του ρατσισμού. Η άμεση επαναπροώθηση όσων συλλαμβάνονται να διασχίζουν την Πράσινη Γραμμή, είναι κομμάτι της ρατσιστικής τους ρητορικής. Μπορεί να μην αναγνωρίζουν το “ψευδο-κράτος” αλλά με τις αρχές του συνεννοούνται μια χαρά όταν είναι να παραδώσουν αμέσως πρόσφυγες που μπορεί να περάσουν την Πράσινη Γραμμή.

Εδώ είναι αναγκαίο να θυμίσουμε τον Μεταξά, τον στρατιωτικό κατά συρροή δολοφόνο που σκότωσε 5 γυναίκες και δυο κορίτσια. Γυ-

ναίκες που ήταν εξαφανισμένες για μήνες, για πάνω από δυο χρόνια κάποιες από αυτές. Όσο και αν κατάγγελαν την εξαφάνισή τους, η στάση της αστυνομίας ήταν η πλήρης αδιαφορία. “Φύγανε. Πήγανε από την άλλη πλευρά. Πώς κάνετε έτσι για μια Φιλιππινέζα;”, ήταν η απόκριση της αστυνομίας.

Στα μαλακά

Βέβαια η δίκη έγινε γρήγορα. Στην ουσία δεν έγινε καμιά δίκη. Του είπαν να παραδεχτεί τα πάντα για να πέσει στα μαλακά. Όλα αυτά για να μη γίνει κανονική δίκη και αποκαλυφθούν οι ευθύνες της αστυνομίας. Όμως αν όλες αυτές οι πολιτικές στοχοποιούν τους μετανάστες, τους πρόσφυγες, τους Τουρκοκύπριους, υπάρχει και κάποιος κερδισμένος. Αν είσαι Ρώσος μεγιστάνας ή πλούσιος Κινέζος ή Ισραηλινός, και ξεδοΰψεις 360.000 ευρώ να αγοράσεις ένα τουριστικό διαμέρισμα στην Πάφο ή στην Λεμεσό τότε παίρνεις αυτόματα την Κυπριακή Υπηκοότητα που είναι και ευρωπαϊκή.

Υπάρχει αντίσταση σε όλα αυτά; Ναι. Ανέφερα τις απεργίες των εκπαιδευτικών, τις απεργίες των γιατρών, των νοσηλευτών, των καθαριστριών στα νοσοκομεία. Να αναφέρω τις μεγάλες διαδηλώσεις που έγιναν σε σχέση με τις δολοφονίες των αλλοδαπών γυναικών, για την

αδιαφορία της αστυνομίας. Μεγάλες διαδηλώσεις έξω από το Προεδρικό οι οποίες ξεκίνησαν σαν μνημόσυνα με κερί και θλίψη, αλλά μετατράπηκαν σε αντικυβερνητικές διαδηλώσεις με κεντρικό σύνθημα: να παραιτηθούν ο υπουργός Δικαιοσύνης και ο αρχηγός της αστυνομίας. Τόσο η Εργατική Δημοκρατία αλλά και άλλα κομμάτια της αριστεράς βρεθήκαμε σε αυτές τις διαδηλώσεις και βάλαμε αυτή την προοπτική. Έφυγαν και ο υπουργός Δικαιοσύνης και ο αρχηγός της αστυνομίας και αυτές είναι σημαντικές νίκες του κινήματος.

Στις Ευρωεκλογές, καταφέραμε και εκλέξαμε για πρώτη φορά Τουρκοκύπριο. Για πρώτη φορά ψήφισαν μαζί Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι και εξέλεξαν έναν Τουρκοκύπριο ευρωβουλευτή. Είναι ένα χα στούκι στον εθνικισμό και στο κυβερνητικό κόμμα το οποίο έχασε δέκα ποσοστιαίες μονάδες.

Η επίδραση του πολέμου και του πραξικοπήματος στη ζωή των Κυπρίων είναι τεράστια. Ήταν ένας πόλεμος με 6.000 νεκρούς Ελληνοκύπριους και άλλους τόσους Τουρκοκύπριους. Χιλιάδες κόσμος έχασε τα σπίτια του και από τις δυο πλευρές. Πρόσφυγες υπάρχουν και από τις δυο πλευρές. Όμως το '74 δεν ήταν ο πρώτος πόλεμος στην Κύπρο. Παρόμοιοι πόλεμοι έγιναν το '67, το '64, το '53 αλλά νικητές

ήταν οι Έλληνες τότε και πρόσφυγες ήταν κυρίως Τουρκοκύπριοι.

Οι πόλεμοι αυτοί ήταν πόλεμοι αντιδραστικοί και από τις δυο πλευρές, πόλεμοι για το ποιος θα κυριαρχήσει πάνω στο νησί εφαρμόζοντας πολιτικές εθνικού ξεκαθαρίσματος. Είχαν άδικο και οι δύο. Γι'αυτό εμείς στεκόμαστε από την πλευρά της εργατικής τάξης και παλεύουμε δίπλα τους στις προσπάθειες να μην επαναλάβουν αυτούς τους πολέμους. Ο κόσμος δεν κερδίζει τίποτα από αυτούς τους πολέμους.

Υπάρχει δικονοτική επιτροπή αγνοουμένων που λέει: “Ο κοινός πόνος μας ενώνει”. Μαζί με τους οποίους δουλέψαμε και κάναμε κοινά μνημόσυνα για τα αθώα θύματα των πολέμων. Δεν έχουμε φτάσει σε αυτά τα σημεία στην τύχη, όπως δεν φτάσαμε στην τύχη να εκλέξουμε έναν Τουρκοκύπριο ευρωβουλευτή. Στις προηγούμενες Ευρωεκλογές είχαμε ξανά ένα ελληνοτουρκικό, δικονοτικό ψηφοδέλτιο με 4 Ελληνοκύπριους, 2 Τουρκοκύπριους, τρεις γυναίκες τρεις άντρες. Αν δεν είχαμε πάρει αυτή την

πρωτοβουλία όχι μόνο η Εργατική Δημοκρατία αλλά πολύς άλλος κόσμος της ριζοσπαστικής αριστεράς, δεν θα έβαζε το ΑΚΕΛ Τουρκοκύπριο στο ψηφοδέλτιό του. Γι'αυτό υπάρχει αριστερά που νοιώθει νικήτρια αυτή τη στιγμή μετά τις Ευρωεκλογές.

Αυτό που έχει σημασία για εμάς μπορεί να κινηθεί και αντιπολεμικά ή διεθνιστικά εκτός από τα οικονομικά και ταξικά αιτήματά του. Τα οδοφράγματα στην Κύπρο άνοιξαν το 2003 και ο κόσμος μετά από τόσες δεκαετίες μπόρεσε να ξαναδεί τα σπίτια του. Και πλέον υπάρχει ένα σταθερός αριθμός κόσμου που πάει από τη μια πλευρά στην άλλη, είτε πεζός είτε με αυτοκίνητα. Τα τελευταία δυο χρόνια αυτό το πράγμα εκτινάχθηκε στα ύψη. Οι μετακινήσεις Ελληνοκύπριων προς το Βορρά πολλαπλασιάστηκαν. Υποτιμήθηκε η τούρκικη λίρα και η βενζίνη στο βόρειο μέρος είναι τουλάχιστον 30 με 40 λεπτά του ευρώ φθηνότερη ανά λίτρο. Ακόμα και αυτοί που δεν θέλανε να ακούσουν για Τούρκους πάνε και βλέπουν βενζίνη γιατί δεν αντέχει η τσέπη τους να πληρώνουν την πανάκριβη βενζίνη. Το ίδιο με τα φάρμακα. Ένα φάρμακο που στο νότο κάνει 45 ευρώ, στο βορρά κάνει 15 ευρώ.

Και βρίσκουν και φίλους πια. Ανθρώπους που τους λένε ότι δεν έχουμε να μοιράσουμε τίποτα. Θα είμαστε μαζί στην Πρωτομαγιά, θα είμαστε μαζί στις επόμενες διαδηλώσεις, θα είμαστε μαζί στο αντιφασιστικό.

Διεδικήσεις

Αυτά που ζητάμε είναι ξεκάθαρα. Πρώτον να διαλυθούν οι ιμπεριαλιστικοί άξονες. Να σταματήσουν άμεσα όλες οι ενέργειες που αφορούν τους υδρογονάνθρακες. Θέλουμε σύνορα ανοιχτά, οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι. Σε μια χώρα όπου οι παππούδες μας ήταν μετανάστες, με τεράστιες κοινότητες Κυπρίων, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, στην Αγγλία, στην Αυστραλία, στην Ελλάδα, στην Τουρκία, είναι ντροπή να αντιμετωπίζουν τους μετανάστες με αυτό τον τρόπο. Σε μια χώρα που 200.000 κόσμος, με τις πολιτικές οι απογόνι τους – μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που θεωρούνται πρόσφυγες – είναι ντροπή να μην αγκαλιάζουμε τους πρόσφυγες. Χρειάζεται να χτίσουμε αυτές τις αντιστάσεις, χρειάζεται να χτίσουμε αντιφασιστικό μέτωπο πάνω σε ήδη υπάρχουσες πρωτοβουλίες. Και χρειάζεται να δώσουμε την κόντρα με τις πολιτικές της λιτότητας του Αναστασιάδη χρησιμοποιώντας ένα σύνθημα από τα παλιά που όμως η σημασία του επαναλαμβάνεται επανκριβώς και σήμερα: Λιτότητα, ανεργία, ρατσισμός να φύγει ο Αναστασιάδης και ο Συναγερμός.

Τα κείμενα αυτά σπηρζονται στις ομιλίες που έκαναν ο Ντίνος Αγιωματίτης και η Αργυρή Ερωτοκρίτου στον ΜΑΡΞΙΣΜΟ 2019

Άγκυρα Αθήνα Λευκωσία Εχθρός μας το κεφάλαιο και η στρατοκρατία

Πριν τις εκλογές ο Τσίπρας είχε βγει και είχε δηλώσει το εξής: “Όλες οι ελληνίδες και οι έλληνες πρέπει να αισθάνονται ασφαλείς, η τούρκικη προκλητικότητα και παραβίαση του διεθνούς δικαίου δεν αποτελεί ένδειξη ισχύος αλλά αδυναμίας. Η Ελλάδα είναι ισχυρή χώρα και το τελευταίο διάστημα έχουμε συμ- μαχίες και ερείσματα ισχυρά όσο ποτέ άλλοτε”. Προφανώς ο Τσίπρας αναφερόταν στον άξονα Ελλάδας – Κύπρου – Ισραήλ – Αίγυπτου.

Οι ΗΠΑ δηλώνουν ότι στηρίζουν το δικαίωμα της Κύπρου στις εξορύξεις και πως απο- θαρρύνουν κάθε ενέργεια που αυξάνει την ένταση στην περιοχή. Αυτά τα λένε αυτοί που έχουν φρεγάτες και πολεμικά πλοία να σουλατσάρουν γύρω από την Κύπρο.

Αλλά εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε πως αυτοί που συμμετέχουν σε αυτή τη συμμαχία έχουν άμεσα συμφέροντα. Οι πολυεθνικές που δραστηριοποιούνται στην ΑΟΖ είναι γαλλικές, ιταλικές, αμερικάνικες, όλοι αυτοί οι καλοθελητές που τώρα ισχυρίζονται ότι θέλουν να διασφαλίσουν την ειρήνη και την ασφάλεια έχουν άμεσα οικονομικά συμφέροντα στην περιοχή.

Οι άρχουσες τάξεις σε Ελλάδα και Κύπρο έχουν βάλει σαν στόχο η Ελλάδα να μετατραπεί σε ενεργειακό κόμβο. Προσπαθούν να βάλουν την Ελλάδα στο παιχνίδι του αν η Ευρώπη θα παίρνει ενέργεια από την Ρωσία ή από αλλού. Γι' αυτό θέλουν να φτιάξουν έναν αγώνα και θα μεταφέρει φυσικό αέριο από την Ανατολική Μεσόγειο προς την Ιταλία. Και χρειάζεται να δούμε σε πιο πλαίσιο γίνεται αυτή η εξόρμηση με τους ανταγωνισμούς στην ευρύτερη περιοχή.

Ο ανταγωνισμός μεταξύ Ελλάδας Τουρκίας για το ποιος θα είναι το κεφαλοχώρι στην περιοχή και ποιος θα εξυπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ είναι ένας ανταγωνισμός που έρχεται από παλιά. Σήμερα παίρνει τη μορφή των ανταγωνισμών γύρω από τις ΑΟΖ αλλά χρειάζεται να θυμηθούμε ότι υπάρχει μεγάλη ιστορία από πίσω. Οι ΑΟΖ είναι μια περιοχή που οριοθετείται με συμφωνίες μεταξύ κρατών. Η Κύπρος συμφώνησε με το Ισραήλ, με την Αίγυπτο, η Ελλάδα δεν έχει ανακηρύξει ακόμα τη δική της ΑΟΖ, όμως όλες αυτές οι συμφωνίες στην πραγματικότητα κλείνουν και περιορίζουν την Τουρκία σε μια πολύ στενή λωρίδα θάλασσας για να μπορεί να πει ότι είναι η δική της ΑΟΖ.

Λένε πως όλα αυτά που θα πάρουμε από τις ΑΟΖ θα τα εκμεταλλευτούμε μαζί Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι. Πότε; Όταν επέλθει λύση φυσικά. Εμείς στο μεταξύ θα κάνουμε τις εξορύξεις κλπ και όταν λυθεί θα τα μοιραστούμε από κοινού. Ωστόσο ο Αναστασιάδης είναι αυτός που εγκατέλειψε τις συνο-

μιλίες για λύση του Κυπριακού. Σε ένα μεγάλο κομμάτι κόσμου γίνεται συνείδηση πως το κυπριακό δεν πρόκειται να λυθεί με αυτούς τους εθνικιστικούς όρους των από πάνω. Οι κινητοποιήσεις είχαν ένα χαρακτηριστικό π.χ. των εκπαιδευτικών η διαδήλωση των 15.000 ήταν κοινή. Τα συνδικάτα των Ελληνοκύ-

πριων ήταν μαζί με αυτά των Τουρκοκύπριων. Δεν είναι από τις κινητοποιήσεις που ήταν συνηθισμένες κάποια χρόνια πριν. Είναι πολύ μεγάλη πρόοδος το ότι φτάσαμε να παλεύουν από κοινού οι δυο κοινότητες, η εργατική τάξη και από τη μια και από την άλλη μεριά των συνόρων.

Στο ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε είναι, αν η Ελλάδα και η Κύπρος αμύνονται απέναντι σε όλα αυτά. Και αν είναι αλήθεια η προπαγάνδα ότι πάντα έχουμε να αντιμετωπίσουμε την επιθετικότητα και την προκλητικότητα της Τουρκίας. Μου έκανε εντύπωση διαβάζοντας τον Πολίτη, μια από τις εφημερίδες της Κύπρου που θεωρητικά είναι και προοδευτική εφημερίδα. Υπήρχαν άρθρα που λένε ότι η ΕΕ πρέπει να πάρει μέτρα απέναντι στην Τουρκία γιατί αν δεν πάρουν μέτρα, η Τουρκία έχει πολλά χαρτιά για να εκβιάζει την ΕΕ: Αν ανασταλεί η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας-Ελλάδας σε ότι αφορά το προσφυγικό, θα ανοίξουν τα σύνορα, θα μπορούσαν μιλιούνα προσφύγων και μεταναστών και με αυτό εκβιάζει η Τουρκία την ΕΕ.

Είναι σαφές πως ούτε η Ελλάδα, ούτε η Κύπρος βρίσκονται σε κατάσταση άμυνας. Οι συμμαχίες με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ, είναι ενδεικτικές προς τα πού πάει η κατάσταση, όχι μόνο δεν φέρνουν την ειρήνη και την σταθερότητα όπως λένε, αλλά στην πραγματικότητα είναι πολιτικές που δυναμητίζουν το κλίμα, πολιτικές που χτυπάνε τα τύμπανα του πολέμου.

Από αυτή την άποψη είναι κρίσιμο καθήκον το πώς σταματάμε αυτού του είδους τις πολιτικές.

Πρώτον πώς σπάνε αυτοί οι αντιδραστικοί άξονες και δεύτερο σε ότι αφορά τη μάχη απέναντι στο ρατσισμό και την πολεμική απειλή. Υπάρχει η διάσταση ότι ο δολοφόνος των γυναικών ήταν μόνιμος του στρατού. Και αυτό άνοιξε πολύ χοντρό στην κυπριακή κοινωνία, να τι είναι οι μονιμάδες του στρατού, είναι σεξιστές, αυτό είναι ο στρατός, φτώγριο τέτοιων τύπων.

Χρειάζεται να πούμε ότι απέναντι σε όλους αυτούς τους σχεδιασμούς τα σύνορα θα πρέπει να είναι ανοιχτά και οι πρόσφυγες καλοδεχούμενοι. Ότι δεν μπορούν τα λεφτά να πηγαίνουν για τις φρεγάτες και την κούρσα των εξοπλισμών, αλλά στην πραγματικότητα χρειάζεται να διεκδικήσουμε σε συνεργασία η εργατική τάξη της Ελλάδας, της Κύπρου, της Τουρκίας, κοινό αγώνα απέναντι σε αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Για να κάνουμε πράξη το σύνθημα: Άγκυρα-Αθήνα-Λευκωσία εχθρός μας το κεφάλαιο και η στρατοκρατία.

Μετανάστριες διαδηλώνουν στη Λευκωσία μετά την απόκλιψη των εγκλημάτων του serial killer.

“Πολιτοφυλακές” θελει ο Βελόπουλος

«Εμείς για το άσυλο προτείναμε και πολιτοφυλακή και εθνοφυλακή να γίνει... Σταματήστε τις κομματικές παρατάξεις στα πανεπιστήμια, κλείστε τις επιπέλους, τι δουλειά έχει το πανεπιστήμιο με τα κόμματα».

Δεν δίστασε, από την πρώτη κιόλας ομιλία του στη Βουλή να δείξει το φασιστικό του πρόσωπο ο Βελόπουλος της Ελληνικής Λύσης: “Να σταματήσουν οι κομματικές παρατάξεις στα πανεπιστήμια”, να σταματήσουν τα κόμματα δηλαδή, γιατί όχι και στα συνδικάτα και σε ολόκληρη την κοινωνία; Και ποιος θα το κάνει αυτό; Οι “πολιτοφυλακές” των “αγανακτισμένων πολιτών”!

Ξύπνησαν μέσα στη Βουλή οι μνήμες των τεταρταυγουστιανών που πρωτοστάτησαν στην καταστολή της εξέγερσης του Πολυτεχνείου το 1973. Οι μνήμες των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής που έπαιζαν τον ρόλο των ατάκτων σε κάθε αστυνομική επιχείρηση της αστυνομίας γύρω από τα πανεπιστήμια τις δεκαετίες του ’80 και του ’90. Το πρόβλημα του Βελόπουλου είναι ότι ευτυχώς προς το παρόν μπορεί μόνο να “προτείνει πολιτοφυλακές” και όχι να τις οργανώνει. Αλλά και μόνον αυτή η δήλωση αποτελεί προσκλητήριο σε κάθε φασισταριό που εγκαταλείπει την Χ.Α.

Βέβαια, η βασική επιδίωξή του προχθές στη Βουλή ήταν να φανεί σαν ο αυθεντικός εκφραστής της άκρας δεξιάς μέσα στη ΝΔ με βασικό του εργαλείο τα λεγόμενα “εθνικά”. Κάλεσε τους βουλευτές της να υπογράψουν κείμενο ακύρωσης της “προδοτικής” Συμφωνίας των Πρεσπών και ζήτησε εξεταστική επιτροπή για τον πρώην υπ.Εξ. **Κοτζιά**. Δεν δίστασε, επιπλέον, να επιτεθεί σε ποιον, στον Μητσοτάκη ότι είχε «σαράντα λεπτά ομιλίας, 39 λεπτά παροχολογίας (!) και μόνο ένα για τα ελληνοτουρκικά».

“Ο λαός έχει το ένστικτο και ξεχωρίζει τον πραγματικό πατριωτισμό από την πατριδοκαπηλία” του απάντησε η βουλευτής της ΝΔ **Βούλτεψη**. Αλλά πάει πολύ να μιλάνε για πατριδοκαπηλία αυτοί που έβαλαν τον Βελόπουλο στη Βουλή.

Σάμπως δεν ήταν ο **Βορίδης** που διαδήλωνε μαζί με το Βελόπουλο στα εθνικιστικά συλλαλητήρια για το μακεδονικό πριν από ένα χρόνο; Μήπως δεν είναι οι πρωτοβουλίες της κυβέρνησης για το άσυλο που ανοίγουν το δρόμο στο Βελόπουλο να λέει αυτά που λέει; Δεν ήταν άραγε ο ίδιος ο Βορίδης που τριγυρνούσε με τσεκούρι γύρω από την Νομική την δεκαετία του ’80 κυνηγώντας φοιτητές; Δεν ήταν μια “πολιτοφυλακή” η ομάδα του **Καλαμπόκα** που δολοφόνησε το **Νίκο Τεμπονέρα** μέσα στο σχολείο του την δεκαετία του 90; Και δεν ήταν η ΝΔ το κόμμα που φιλοξένησε τον Βελόπουλο στους κόλπους της από το 2012 μέχρι το 2015;

Αυτοί ήταν που τον έβαλαν στη Βουλή να λέει αυτά που λέει. Και βέβαια η άλλη ευκαιριακή δεξαμενή ψηφοφόρων της ΝΔ που λυμαίνεται ο Βελόπουλος, οι λεγόμενοι “εκκλησιαστικοί κύκλοι” που έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή κάθε αντιδραστικής επίθεσης από τα εθνικιστικά συλλαλητήρια μέχρι τις καμπάνιες ενάντια στους ομοφυλόφιλους και τη δημιουργία Τεμένους για τους μουσουλμάνους. Γ’ αυτό δεν είναι καθόλου αθώα η πολιτική μέσω των “επιστολών του Ιησού”. Είναι η άλλη όψη και η συνέπεια της πολιτικής της ΝΔ που αφηνιάζε κάθε φορά που έστω και ακροθιγώς (με την πολιτική δειλία που χαρακτηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ ακόμη και σε αυτά τα θέματα) τολμούσε να κάνει ένα μικρό βήμα στο διαχωρισμό εκκλησίας-κράτους ή στη μεταφορά της μισθοδοσίας των ιερωμένων από το δημόσιο.

Καθήκον του αντιφασιστικού κινήματος είναι να ξεσκεπάσει τον “πατριωτικό μανδύα” του Βελόπουλου αποκαλύπτοντας τις φασιστικές αντιλήψεις τις οποίες προσβεύει και ταυτόχρονα σταματώντας στην πράξη κάθε απόπειρα να κάνει πράξη τις απειλές για “πολιτοφυλακές”.

Βαγγέλης Καραγεώργος 1966-2019

Με θλίψη αποχαιρετάμε τον Βαγγέλη Καραγεώργο, δημοσιογράφο στην Εφημερίδα των Συντακτών και στον ραδιοφωνικό σταθμό 105,5 στο Κόκκινο, που την περασμένη Κυριακή 21 Ιούλη έφυγε πρόωρα και άδικα από τη ζωή σε ηλικία μόλις 53 ετών.

“Την επαγγελματική του σταδιοδρομία άρχισε το 1988, ως συνεργάτης του περιοδικού «Σύγχρονη Διαφήμιση». Το 1993 άρχισε να εργάζεται στην εφημερίδα «Ελευθεροτυπία» ως συντάκτης ύλης, έχοντας την επιμέλεια των σελίδων με διεθνή, πολιτικά και θέματα Media. Παράλληλα, αρθρογραφούσε στις εφημερίδες «Ελευθεροτυπία», «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», «Εργατική Αλληλεγγύη» και στα περιοδικά «Δίφωνο», «Σοσιαλισμός» και «Η Μαμή» αναφέρει στη συλλυπητήρια ανακοίνωση που εξέδωσε το ΔΣ της **ΕΣΣΕΑ** εκφράζοντας τη θλίψη του για το θάνατο του Βαγγέλη Καραγεώργου.

“Από τα νιάτα του στρατεύθηκε στην Αριστερά και διετέλεσε μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ. Αποχαιρετούμε με οδύνη τον σύντροφο Βαγγέλη και εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στους οικείους του” αναφέρει στην ανακοίνωση που εξέδωσε η Κ.Ε του **ΣΥΡΙΖΑ**.

Ο Βαγγέλης Καραγεώργος, ο “**Χλέμ-πouρας**”, όπως ήταν γνωστός στους περισσότερους με το παρατσούκλι του,

Τα Τραίνα Μεγάλων Αποστάσεων, το συγκρότημα που τραγούδαγε, εγραφε στίχους και έπαιζε ντέφι ο Βαγγέλης Καραγεώργος τη δεκαετία του ’80 μαζί με τους Δικαίο Ψυκάκο, Νίκο Χατζάρα και Γιώργο Πίττα.

ήταν από τα μέσα της δεκαετίας του ’80 μέλος της **Οργάνωσης Σοσιαλιστική Επανάσταση (ΟΣΕ)** και στη συνέχεια του **Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος** από το οποίο και αποχώρησε το 2000 οπότε χώρισαν και οι δρόμοι μας.

Δραστηριοποιήθηκε και ριζοσπαστικοποιήθηκε πολιτικά ήδη από τα μαθητικά του χρόνια στο 19ο Λύκειο Αθηνών στην Αγίου Μελετίου. Σαν φοιτητής, μετά από ένα πέρασμα στη Νομική Κομοτηνής, βρέ-

θηκε στην Θεολογική Σχολή Αθénas στην πρώτη γραμμή των φοιτητικών καταλήψεων του 1987 και του 1990-91 με την **Αριστερή Συσπείρωση ΑΣΑΦ** και στη συνέχεια την **ΑΣΑΦ-ΕΣΟΦ Θεολογικής**. Κεντρικό ζήτημα που ανοίγει η επαναστατική αριστερά στις σχολές εκείνη την περίοδο είναι τα δικαιώματα των φαντάρων, η συμπαράσταση στους αρνητές στράτευσης και τους αντιρρησίες συνείδησης.

Την δεκαετία του ’90 δώσαμε από το ίδιο μετερίζι την πιο σκληρή μάχη ενάντια στον εθνικισμό αντιμέτωποι με τη δίωξη της ΟΣΕ για το μακεδονικό, χτίσαμε την αλληλεγγύη στις μεγάλες εργατικές απεργίες, παλέψαμε για τη νομιμοποίηση των μεταναστών, σταματήσαμε ξανά και ξανά τους φασίστες που από τότε πάλευαν να πατήσουν πόδι στις περιοχές Κυψέλης, Πατησίων και Αγίου Παντελεήμονα - τη γειτονιά του Βαγγέλη μέχρι

και σήμερα, που αποφάσισε να αλλάξει γειτονιά.

Τον αποχαιρετάμε, κρατώντας στο νου αυτές τις μνήμες, παίρνοντας δύναμη απ’ όλες εκείνες τις μάχες που δώσαμε μαζί αλλά και όσες δώσαμε χώρια τα χρόνια που ακολούθησαν. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς, τους φίλους και συντρόφους του. Αντίο Βαγγέλη.

Γ.Π.

Δολοφονικές απειλές

Οι δολοφόνοι του Ζακ όχι μόνο κυκλοφορούν ελεύθεροι αλλά έχουν το θράσος να εκφοβίζουν και όσες/ους ασχολούνται με την υπόθεση. Σύμφωνα με όσα καταγγέλει η δημοσιογράφος Άννα Ν. στα social media, η ίδια και το συνεργείο που βρέθηκε στο σημείο της δολοφονίας στην οδό Γλαδστώνος για τα γυρίσματα σχετικού ντοκιμαντέρ, έγιναν μάρτυρες της τραμπούκικης κι απειλητικής συμπεριφοράς του Αθανάσιου Χορταριά, του “μεσότη”, που τα βίντεο τον δείχνουν να συμμετέχει στο ξυλοδαρμό μέχρι θανάτου του Ζακ Κωστόπουλου.

“Από την ημέρα που δημοσιοποιήθηκε το προχθεσινό περιστατικό, ο υπόδικος της δολοφονίας, στοχοποιεί δημοσιογράφους, και εμένα προσωπικά, γνωρίζοντας τι έχει συμβεί πετάει και απειλές που λένε ότι ψάχνομαι για «δικαιοσύνη». Εννοεί τη δική του δικαιοσύνη προφανώς που αποδίδεται με κλωτσιές και τραμπουκισμούς. Μάλιστα όχι απλώς με στοχοποιεί για την υπόθεση σαν δημοσιογράφο, αλλά και για την κοινωνική μου στάση και την κατγωγή μου...” τονίζει μεταξύ άλλων η Άννα Ν. Και τα ερωτήματα έρχονται από μόνα τους. Τι προνόμια απολαμβάνει ο Χορταριάς και κυκλοφορεί ελεύθερος, τη στιγμή που τον έχουν δει οι πάντες να δολοφονεί έναν άνθρωπο στο κέντρο της Αθήνας;

Δικάζονται αγωνιστές

“Να συμμετέχουμε στη δίκη (26 Ιουλίου, 9πμ, στα Δικαστήρια Ευελπίδων) των έξι προσαχθέντων για να υπερασπιστούμε τα δημοκρατικά δικαιώματά μας, το δικαίωμα στη διαδήλωση” καλεί η Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν.

Την Παρασκευή 19 Ιουνίου 2019, πλησιάζοντας την πρεσβεία της Γερμανίας, η διαμαρτυρία που γινόταν με θέμα την προφυλάκιση του αγωνιστή Erdal Gökoğlu που καταδικάστηκε άδικως σε 5 έτη φυλάκισης στην Γερμανία, δέχτηκε την επίθεση της αστυνομίας. Όπως καταγγέλλει η επιτροπή: “Κατά τη διάρκεια της επίθεσης πολλοί σύντροφοί μας υπέστησαν βασανισμούς και τραυματίστηκαν. Έριξαν χημικά πάνω μας, μας χτύπησαν με γκλομπς, μας έσυραν στο έδαφος. Προσήγαγαν 6 συντρόφους μας, οι οποίοι κατηγορούνται για επίθεση κατά της αστυνομίας, τραυματισμούς, εξύβριση, παράβαση του νόμου περί όπλων και διατάραξη της κοινωνικής ειρήνης...”.

XANIA

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας με αφορμή τη γυναικοκτονία της Σουζάν Ίτον στα Χανιά, οργανώνεται στις 8 Αυγούστου, στην πλατεία Δημοτικής Αγοράς.

Η 60χρονη βιολόγος έπεσε θύμα του 27χρονου Γιάννη Παρασκάκη, ο οποίος ομολόγησε ότι τη βίασε, τη βασάνισε και τη σκότωσε δηλώνοντας μάλιστα κυνικά “από το πρωί είχα την επιθυμία να βρω μια γυναίκα και να της επιτεθώ για να τη βιάσω”.

“Τι σημαίνει ότι «Την επέλεξε τυχαία»; Σημαίνει ότι στη θέση αυτής της γυναίκας θα μπορούσα να είμαι εγώ, να είναι η μαμά μου, η αδερφή μου, η φίλη μου... θα μπορούσε να είναι η γυναίκα σας, η κόρη σας, η αδερφή σας, η μαμά σας... θα μπορούσε να είναι οποιαδήποτε αθώα, ανυποψίαστη και ανυπεράσπιστη γυναίκα...” υπογραμμίζεται στο κάλεσμα για τη συγκέντρωση.

Διεθνής ξεσηκωμός στις 20 Σεπτέμβρη

Σε διεθνή ημέρα δράσης ενάντια στην κλιματική αλλαγή και την καταστροφή του περιβάλλοντος μετατρέπεται η 20η Σεπτέμβρη. Το παγκόσμιο κίνημα για το περιβάλλον, που τους τελευταίους μήνες ξεσηκώνει εκατομμύρια ανθρώπους, καλεί σε συντονισμένη απεργιακή κινητοποίηση και συλλαλητήρια εκείνη τη μέρα σε όλο τον κόσμο.

Στο επίκεντρο της πρωτοβουλίας βρίσκεται το κίνημα της Βρετανίας. Οι “Fridays for future”, οι “μαθητικές απεργίες” κάθε Παρασκευή, συνεχίζουν να κινητοποιούν χιλιάδες νέους και νέες σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας με συνθήματα “Αλλάξτε το σύστημα, όχι το κλίμα” και “Σώστε τον πλανήτη, δεν έχουμε άλλο σπίτι”. Το ίδιο συμβαίνει με τα καλέσματα της κίνησης XR (Extinction Rebellion – Εξέγερση λόγω Αφανισμού) που προχωρά σε μπλοκαρίσματα δρόμων και άλλες ακτιβιστικές ενέργειες απαιτώντας από την κυβέρνηση της Βρετανίας και όλους τους ηγέτες του πλανήτη άμεσα μέτρα για το κλίμα και το περιβάλλον. Μέσα από αυτές τις διαδηλώσεις διαμορφώθηκε η πρόταση για παγκόσμια απεργία στις 20 Σεπτέμβρη που έχει ήδη αρχίσει να κερδίζει έδαφος στα συνδικάτα. Ενώ παντού, αγωνιστές και αγωνίστριες αγκαλιάζουν την πρωτοβουλία και την απλώνουν στις χώρες τους.

Η πρωτοβουλία για τις 20 Σεπτέμβρη είναι ένα μεγάλο βήμα μπροστά. Όχι μόνο γιατί το κάλεσμα είναι διεθνές και μπορεί να εξελιχτεί σε μια παγκόσμια επίδειξη της δύναμης του κινήματος. Αλλά και γιατί βάζει στο κέντρο της την απεργιακή δράση. Η κλιμάκωση της μάχης ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος περνάει μέσα από την κινητοποίηση και τον ξεσηκωμό της εργατικής τάξης.

Αυτό το γνωρίζουμε στην Ελλάδα πολύ καλά. Ένα χρόνο μετά την πυρκαγιά στο Μάτι και ενάμιση μετά τις πλημμύρες στη Μάνδρα, οι κάτοικοι των συγκεκριμένων περιοχών ακόμα περιμένουν την πολυπόθητη αποκατάσταση των σπιτιών και της ζωής τους. Όμως πέρα από ευχολόγια, η νέα κυβέρνηση -όπως και αυτή που έφυγε- δεν έχει σκοπό να αλλάξει τίποτα από την πολιτική που και στις δύο περιπτώσεις οδήγησε στο θάνατο και την καταστροφή. Ο μόνος που μπορεί να το κάνει είναι οι εργαζόμενοι με τα συνδικάτα τους. Αντίστοιχη είναι η απάντηση σε όλες τις μάχες που αφορούν στην καταστροφή του περιβάλλοντος, από τις εξορύξεις μέχρι το ξεπούλημα παραλιών και λιμανιών. Το εργατικό κίνημα, μαζί με τη νεολαία, μαζί με όλες τις περιβαλλοντικές κινήσεις από τη Χαλκιδική και τα Γιάννενα μέχρι τον Πειραιά και το Ελληνικό, μαζί με όλη την Αριστερά, έχει κάθε λόγο να αγκαλιάσει την πρωτοβουλία για την παγκόσμια μέρα δράσης στις 20 Σεπτέμβρη.

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟ ΜΑΤΙ

Επιμένουν στην ίδια καταστροφική πολιτική

Δακρύβρεχτες δηλώσεις για μια «τραγωδία που δεν πρέπει να επαναληφθεί» περιλαμβάνουν εκ μέρους της νέας κυβέρνησης οι επίσημες εκδηλώσεις για τον ένα χρόνο από τη φονική πυρκαγιά στο Μάτι. Η υποκρισία της για την πυρκαγιά που κόστισε τη ζωή σε 102 ανθρώπους ενώ ταυτόχρονα κατέστρεψε σπίτια και κατέκαψε χιλιάδες στρέμματα γης, περισσεύει.

«Μια τέτοια τραγωδία, ανείπωτη, δεν πρέπει και δεν νοείται να ξαναγίνει ποτέ και πουθενά. Θα εργαστούμε για να το επιτύχουμε αυτό» δήλωσε ο **Χρυσοχοϊδης**. Το ερώτημα βέβαια είναι πώς σκοπεύει ο νέος υπουργός ΠΡΟ.ΠΟ να εργαστεί γι’ αυτό; Τοποθετώντας σήμερα τον τότε αρχηγό της ΕΛΑΣ, **Κωνσταντίνο Τσουβάλα**, που δήλωνε ότι είναι «υπερήφανος για τις υπηρεσίες της ελληνικής αστυνομίας», στη θέση του γενικού γραμματέα του υπουργείου του; Πέρσι τέτοιο καιρό ο Μητσστάκης ξεσπάθωνε κατά του Τσουβάλα, αναρωτώμενος «πώς κάποιος άνθρωπος κοιμούνται σήμερα και συνεχίζουν μακάριοι να ασκούν τα καθήκοντά τους... Ποιος Έλληνας πολίτης έχει εμπιστοσύνη σε αυτούς τους ανθρώπους να αντιμετωπίσουν άλλη μία φυσική καταστροφή».

Ενώ οι ευθύνες προσώπων που χειρίστηκαν την κατάσταση παραγράφονται με αυτό τον προκλητικό τρόπο, ολόκληρο το δολοφονικό μείγμα των πολιτικών που οδήγησαν στην τραγωδία μένει ανέπαφο και συνεχίζεται. Πρώτα από όλα οι μνημονιακές περικοπές. Όπως γράφαμε ένα χρόνο πριν στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Ένα από τα μεγάλα θύματα των περικοπών ήταν και εξακολουθούν να είναι οι δαπάνες για πρόληψη και καταστολή των πυρκαγιών. Το 2017 τα χρήματα προς τη Δασική Υπηρεσία για την πρόληψη έφταναν τα 10-12 εκατομμύρια ευρώ, που είναι μόνο το 10% των ετήσιων αναγκών. Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Πυροσβεστικού Σώματος αναφέρει πως λόγω συνταξιοδοτήσεων και μειωμένης πρόσληψης εποχιακών, τα κενά είναι τεράστια».

Όσον αφορά τα εναέρια μέσα κατάσβεσης πυρκαγιών (αεροπλάνα, ελικόπτερα) ο ‘ετοιμοπόλεμος’ στόλος είναι μικρότερος από ποτέ άλλοτε: Σύμφωνα με στοιχεία του Αρχηγείου της Πυροσβεστικής “τα 12 Καναντέρ CL-215, έχουν συμπληρώσει 40 χρόνια επιχειρήσεων, με τα περισσότερα να παρουσιάζουν μεγάλο ποσοστό βλαβών, ενώ η επισκευή τους είναι δαπανηρή. Από τα πιο καινούργια Καναντέρ CL-415, ηλικίας 15 ετών, σε πτητική

λειτουργία βρίσκονται πέντε από τα συνολικά 8... Δεκαοχτώ αεροσκάφη Pezete βρίσκονται σήμερα σε πτητική διαθεσιμότητα από τα συνολικά 30”». Ούτε μια λέξη δεν ακούστηκε για όλα αυτά σήμερα από κυβερνητικά χείλη.

Περικοπές

Ο **Κικίλιας** με τη σειρά του θυμήθηκε τους εγκαυματίες και σαν υπουργός Υγείας σήμερα τους υποσχέθηκε ότι θα παίρνουν δωρεάν από τον ΕΟΠΥΥ ό,τι χρειάζονται: επιθέματα, αλοιφές κλπ. Κουβέντα βέβαια για τις τραγικές περικοπές και ελλείψεις προσωπικού στα νοσοκομεία και τα Κέντρα Υγείας.

«Με το Κ.Υ. Ραφήνας περικυκλωμένο από τις φωτιές το κύριο βάρος της αντιμετώπισης των πρώτων περιστατικών έπεσε πάνω στο Κ.Υ. Ν. Μάρκρης», έλεγε το ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης μετά την περιοδεία που πραγματοποίησε τότε ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια** και το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** στην περιοχή, “Εδώ φέρνανε τα ασθενοφόρα τα περιστατικά, είχαμε τους πρώτους 6 νεκρούς, και εκατοντάδες εγκαυματίες. Επίσης εκατοντάδες περιστατικά μικροεγκαυμάτων και αναπνευστικών προβλημάτων. Χρειάστηκε να προσφέρουμε οξυγονοθεραπεία σε αρκετούς ηλικιωμένους. Μας τελείωσε το οξυγόνο. Δεν μπόρεσαν να μας προμηθεύσουν άλλο μέχρι την επόμενη μέρα. Στην ουσία το ΚΥ κατέρρευσε. Σκεφτείτε πως πολλά περιστατικά δεν προλάβουμε ούτε να τα κατωρίσουμε”, ανέφερε στην αντιπροσωπεία του Συντονιστικού Νοσοκομείων ο επιστημονικός υπεύθυνος του ΚΥ Νέας

Μάρκρης, **Νίκος Αγορανός**.

“Στο ΚΥ Ν. Μάρκρης οι ελλείψεις είναι τεράστιες. Δεν βγαίνουν οι βάρδιες παρά μόνο με δανεικούς γιατρούς από άλλα κέντρα υγείας και ειδικευμένους που συμπληρώνουν εφημερίες από άλλα νοσοκομεία. Το βράδυ της φωτιάς βγήκαν όλες οι ελλείψεις στην επιφάνεια. Ελλείψεις σε γιατρούς, ελλείψεις σε υλικά”, ανέφερε ο Ν. Αγορανός». Η κάλυψη των αναγκών σε προσωπικό και εξοπλισμό δεν είναι όμως στις προτεραιότητες της νέας κυβέρνησης.

Την ίδια στιγμή, οι ιδιωτικοποιήσεις των ΔΕΚΟ βρίσκονται ψηλά στην κυβερνητική ατζέντα, με πρώτο στόχο το ολοκληρωτικό ξεπούλημα της ΔΕΗ. Οι συνέπειες θα είναι τραγικές σε τέτοιες περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης. «Δεν χρειάζεται να είναι κανείς ειδικός για να καταλάβει το τι συνέπειες μπορεί να έχει μια διαλυμένη και κομματισμένη ΔΕΗ στις διακοπές ρεύματος που κάνουν άχρηστα τα αντλιοστάσια για την παροχή νερού υψηλής πίεσης, ενώ ταυτόχρονα οι γεννήτριες αποτελούν είδος πολυτελείας. Ή το τι σημαίνει, για τους ίδιους λόγους, μια ιδιωτικοποιημένη και υποστελεχομένη ΕΥΔΑΠ, για τη λειτουργία των κρουνών, του υδροδοτικού δικτύου, των δεξαμενών», γράφαμε τότε.

Παρών στις τελετές και ο νέος περιφερειάρχης Αττικής, **Πατούλης**, που υποσχέθηκε ότι «Θα κάνουμε τα πάντα για τη γρήγορη αποκατάσταση από την 1η Σεπτεμβρίου που θα αναλάβουμε». Τι εννοεί ο Πατούλης το είχε δείξει ξεκάθαρα πέρσι στην έκτακτη συνεδρίαση της ΚΕΔΕ, της οποίας ηγείτο, δυο μέρες μετά την πυρκαγιά, στο δημαρχείο Ραφήνας: «Ακόμα και οι εντυπωσιακές εικόνες της αλληλεγγύης που έφταναν απ’ όλη την Ελλάδα με δεκάδες χιλιάδες κόσμου μέσα σε μία μόλις μέρα να συγκεντρώνουν χιλιάδες τόνους από νερά, τρόφιμα, ρουχισμό, κλινοσκεπάσματα, φάρμακα και ότι άλλο είχε ζητηθεί, έγινε βάρος στα χέρια τους. “Τι θέλετε, να μοιράσω δωρεάν φαγητό σε όλους; Και πώς θα δουλέψουν τα μαγαζιά, τα σούπερ μάρκετ, τα μακαλικά και οι ταβέρνες;”, ήταν το προκλητικό ερώτημα του δημάρχου της Ραφήνας, που βρήκε την στήριξη του Πατούλη ο οποίος τόνισε με το βαρύγδουπο αλαζονικό του τρόπο πως “δεν πρέπει να κάνουμε προσφορά αγαθών αλλά επιδομάτων για να κινηθεί η τοπική οικονομία και να ζεσταθεί η αγορά”».

Πάνω από όλα η αγορά. Αυτό είναι το δόγμα της νέας κυβέρνησης και πρέπει να το σταματήσουμε.

Λ.Β.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Το ελληνικό ‘89
Ομιλητής: Κώστας Κουρούπης

ΙΛΙΟΝ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Πότε χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
•ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Η πάλη ενάντια στην ακροδεξιά στην Ευρώπη
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς
•ΤΕΤΑΡΤΗ 7/8 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Πώς απαντάμε στην κρίση της ΓΣΕΕ
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Ενάντια στα ζόμπι της δεξιάς οργανώνουμε τη διαδήλωση στη ΔΕΘ
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 Μεγάλου Αλεξάνδρου (Πετρούπολη) 8μμ
Ενάντια στα ζόμπι της δεξιάς οργανώνουμε τη διαδήλωση στη ΔΕΘ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 Goody’s 8μμ
100 χρόνια από την 3η Διεθνή
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 Goody’s 8μμ
Παντελής Πουλιόπουλος
και η επαναστατική εναλλακτική
Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 Goody’s 8μμ
Οργανώνουμε τις μάχες του Σεπτέμβρη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ Σταθμός 8μμ
Η κρίση της δεκαετίας του ‘30
Ομιλητής: Χρήστος Δουρής
•ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 καφέ Σταθμός 8μμ
100 χρόνια από την 3η Διεθνή
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 7/8 Goody’s, 8μμ
50 χρόνια Γούντστοκ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΜΑΡΟΥΣΙ

•ΠΕΜΠΤΗ 25/7 καφέ Βαβέλ 8μμ
Η κρίση της δεκαετίας του ‘30
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

Μαρξιστικά Φόρουμ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 1/8 καφέ Βαβέλ 8μμ
100 χρόνια Bauhaus
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ Πουρναρούσα 7μμ
Η εργατική απάντηση στην περιβαλλοντική κρίση
Ομιλήτρια: Μαρία Γεωργίου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 καφέ Πουρναρούσα 7μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Βασίλης Λευθεριώτης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 7/8 καφέ Πουρναρούσα 7μμ
Το διεθνές ‘89
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΙΛΙΣΙΑ - ΖΩΓΡΑΦΟΥ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ Sweet Home 7μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 καφέ Sweet Home 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ Sweet Home 7μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ Πολυμήχανο 8μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ
Ομιλήτρια: Βάσια Τσώνη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 καφέ Πολυμήχανο 8μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ Σπίριτ (πλ. Βυζαντίου) 7μμ
Η πτώση της Χούντας
Ομιλητής: Βαγγέλης Χατζηνικολάου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ Σπίριτ, 7μμ
Το ελληνικό 1989

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

•ΠΕΜΠΤΗ 25/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
•ΠΕΜΠΤΗ 31/7 μουσείο καφενείο (πλατεία Καρύλλου) 7μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ Ζωή 7.30μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους;
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΤΟΥΜΠΑ - ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους;
Μάνος Μανουσαρίδης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους;
Ομιλητής: Νίκος Παπαθανασίου

ΧΑΝΙΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους;
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλήτρια: Δανάη Κωλέτη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 7/8 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ
Το ελληνικό 1989
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 25/7 καφέ Γέφυρες 7μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χρυσή Αυγή
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Το ελληνικό 1989
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 καφέ Ποέτα 8μμ
Η επιστροφή της Αραβικής Άνοιξης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 7/8 καφέ Ποέτα 8μμ
Το ελληνικό ‘89
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας
•ΠΕΜΠΤΗ 22/8 καφέ Ποέτα 8μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μεταρρύθμιση ή επανάσταση;
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ 1968 (στοά Αγ.Πάντων και Βενιζέλου) 7.30μμ
Το ελληνικό ‘89
Ομιλητής: Λευτέρης Βαγγέλης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 πλ. Μερκούρη 7μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ 6, 7μμ
Η επιστροφή της Αραβικής Άνοιξης
Ομιλητής: Κύρος Κεϊχόπουλος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7 καφέ Rewind 7.30μμ
Η επιστροφή της Αραβικής Άνοιξης
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΑΤΗΣΙΑ - ΚΥΨΕΛΗ

•ΠΕΜΠΤΗ 25/7 καφέ Λα Ροζέ 7μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη
•ΠΕΜΠΤΗ 1/8 καφέ Λα Ροζέ 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Γιάννης Ευαγγέλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΓΚΥΖΗ

•ΠΕΜΠΤΗ 25/7 καφέ Μυρτίλο 7.30μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος
•ΠΕΜΠΤΗ 1/8 καφέ Μυρτίλο 7.30μμ
Μάρξ – ένας επαναστατικός οδηγός
Ομιλητής: Άγγελος Διονυσιακόπουλος

ΕΞΑΡΧΕΑ

•ΠΕΜΠΤΗ 25/7 καφέ Αλντεμπαράν 7.30μμ
Μπορούμε να ανατρέψουμε τις προσδοκίες τους
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 7/8 καφέ Αλντεμπαράν 7.30μμ
Η επιστροφή της Αραβικής Άνοιξης
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 25/7
καφέ Λούπα (Ερεχθείου 12) 8μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΠΑΤΗΣΙΑ – ΓΑΛΑΤΣΙ – ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ Rewind (Ανω Πατήσια) 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ, η φλόγα της επανάστασης
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ - ΠΕΡΑΙΑΣ

•ΠΕΜΠΤΗ 25/7 καφέ Δωδώνη 7μμ
Για ένα συντριπτικό χτύπημα στη Χ.Α.
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 7/8 καφέ Δωδώνη 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 25/7 δημαρχείο 7.30μμ
Το Πολυτεχνείο και η Μεταπολίτευση
Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 καφέ Μικρές Γεύσεις (πλ.Τερψιθέας) 7μμ
Τι φταίει για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Αντώνης Αλφιέρης

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΠΕΜΠΤΗ 25/7

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/7

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Θησέως κ Ματζαγριωτάκη 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Market In Μεταξουργείο 7μμ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σκλαβενίτης
Πλατεία Πλαστήρα 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος (Κελάρι) 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος και Καραϊσκού 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Πλατεία Σπάθα 8μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου και Γούναρη 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πλατεία Επταλόφου 7μμ
ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 8μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 27/7

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου
Λαϊκή Λαρίσης 11πμ
ΘΗΣΕΙΟ Χειροτέχνες 6.30μμ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ Κ. Πετράλωνα 12μ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Super Market Βασιλόπουλος 7μμ

ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου
και Ρήγα Φεραίου 11π

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο

στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από

τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-

ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Ηκυρίαρχη εξήγηση στο ερώτημα γιατί είναι έτσι η κοινωνία σήμερα στηρίζεται στη φύση των ανθρώπων. Σύμφωνα με αυτή, οι άνθρωποι έχουν από τη φύση τους κάποια χαρακτηριστικά τα οποία τους εμποδίζουν να ζήσουν αρμονικά, συλλογικά, να δημιουργήσουν ένα τρόπο ζωής και μια κοινωνία στην οποία δεν θα υπάρχουν ανταγωνισμοί, φτώχεια κλπ.

Είναι μια προσπάθεια ερμηνείας του κόσμου που έρχεται από πολύ παλιά. Ο **Αριστοτέλης** έλεγε ότι ο άνθρωπος είναι ένα λογικό ον. Έκανε δηλαδή μια διάκριση ανάμεσα στη λογική, το πνεύμα, την πνευματική εργασία και τη χειρωνακτική εργασία. Η χειρωνακτική εργασία για τη δουλκτική κοινωνία, παιδί της οποίας ήταν και ο ίδιος, ήταν μια κατώτερη δραστηριότητα που προορίζονταν να την κάνουν οι πιο ανελεύθεροι άνθρωποι, οι δούλοι. Ενώ αυτοί που ήταν ψηλά στην κοινωνία και καρπώνονταν τον πλούτο που παρήγαγαν οι δούλοι, είχαν τη δυνατότητα να κάνουν πνευματική εργασία που ήταν και η εκλεπτυσμένη δραστηριότητα που αξίζει ένας άνθρωπος να κάνει.

Στο Μεσαίωνα, ο **Χέγκελ** έλεγε ότι το πρόβλημα του ανθρώπου, ο λόγος για τον οποίο είναι δυστυχισμένος, είναι γιατί παράγει. Η παραγωγή υλικών αγαθών έχει κυριεύσει τον κόσμο, τον έχει αλλοτριώσει και έχει χάσει την επαφή του με τον πνεύμα, τη σκέψη, τις ιδέες. Αλλά και με την έλευση του καπιταλισμού, ο **Άνταμ Σμιθ**, για να δικαιολογήσει το σύστημα που τότε αναδυσόταν στη Βρετανία, έλεγε ότι είναι ένα φυσικό κοινωνικό σύστημα, διότι στηρίζεται σε αυτό που είναι οι άνθρωποι, εγωιστές, άπληστοι, ανταγωνιστικοί και αυτό τους ταιριάζει.

Ως ένα σημείο, αυτή η άποψη κυριαρχεί ακόμα και τώρα. Η Εκκλησία για παράδειγμα διαδίδει ότι οι άνθρωποι είναι δυστυχισμένοι, έχουν καταθλίψεις ή αυτοκτονούν γιατί έχουν χάσει την επαφή τους με το Θεό. Δεν προσεύχονται, δεν πάνε στην εκκλησία, δεν ζούνε με τα χρηστά ήθη κι αυτό τους έχει ρίξει στο βούρκο της αμαρτίας. Ακόμα και σε επίπεδο της επιστήμης, τη δεκαετία του '90 υπήρχε η κοινωνιοβιολογία, μια διαδεδομένη ψευτοεπιστήμη που δεν στηρίζεται πουθενά, που έλεγε ότι στο DNA των ανθρώπων είναι καταγεγραμμένα τα πάντα και συμπεριφέρονται ανάλογα.

Ο Μαρξισμός ήταν τομή σε αυτές τις ιδέες από το 1844, όταν ο **Μαρξ** κυκλοφόρησε τα Οικονομικά και Φιλοσοφικά Χειρόγραφα. Ήταν ο πρώτος που είπε ότι η ανθρώπινη φύση δεν είναι ένα αναλλοίωτο γεγονός. Οι άνθρωποι δεν ήταν πάντα οι ίδιοι. Το πώς συμπεριφέρονται, τι πιστεύουν, τι θέλουν, πώς δρουν, έχει να κάνει με την κοινωνία στην οποία ζουν και τον τρόπο παραγωγής. Τοποθετεί δηλαδή τις συμπεριφορές των ανθρώπων μέσα στο κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο ζουν και βλέπει ότι οι συμπεριφορές αλλάζουν όταν αλλάζει η κοινωνία. Και η κοινωνία αλλάζει όταν αλλάζουν οι σχέσεις παραγωγής στη βάση της οικονομίας.

Με αυτό σαν πλαίσιο, η εξήγηση βρίσκεται στην ίδια την εργασία. Δεν είναι τυχαίο ότι η Κυριακή-αργία είναι η καλύτερη μέρα της βδομάδας ή ότι το τραγούδι "I don't like Mondays" έγινε σύνθημα, μπλουζάκια κλπ. Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί κανείς δεν γουστάρει την εργασία;

Ο Μαρξ έλεγε το ανάποδο. Αυτό που διαχωρίζει τους ανθρώπους από τα ζώα είναι η εργασία. Όχι η οποιαδήποτε εργασία γιατί και τα

Ο Μάρξ και η Αλλοτρίωση

ζώα έχουν ζωική δραστηριότητα, αλλά η ενσυνείδητη ζωική δραστηριότητα. Γι' αυτό οι άνθρωποι έχουν ιστορία. Δεν την κάνουν μηχανικά, σκέφτονται, βάζουν στόχους, μαθαίνουν από την εργασία και προσπαθούν κάθε φορά να τελειοποιήσουν τον τρόπο παραγωγής έτσι ώστε, όχι απλά να αντέξουν και να επιβιώσουν απέναντι στο φυσικό περιβάλλον, αλλά να το διαμορφώσουν για να ζουν όλο και καλύτερα.

Αυτή είναι η ίδια η ουσία του ανθρώπου. Ο άνθρωπος, έλεγε ο Μαρξ, πραγματώνεται μέσα από την εργασία του. Και μάλιστα δεν είναι ατομική εργασία, αλλά κοινωνική δραστηριότητα. Ο άνθρωπος πάντα ζούσε και εργαζόταν συλλογικά. Αλλιώς δεν θα είχε αναπτύξει την ομιλία. Η εργασία είναι μια παραγωγική κοινωνική δραστηριότητα που δίνει τους ανθρώπους και μεταξύ τους και με την ίδια τη φύση, με μια αμφίδρομη σχέση. Ο άνθρωπος παίρνει από τη φύση και επιδρά πάνω στη φύση. Με αυτό τον τρόπο ο Μαρξ, αντίθετα με όλους τους άλλους φιλοσόφους, θεωρεί το πιο σημαντικό στην ουσία του ανθρώπου την ίδια την εργασία.

Ακριβώς γι' αυτό, η αλλοτρίωση ξεκινά από τον τρόπο που είναι οργανωμένη η παραγωγή. Έλεγε δηλαδή ότι δεν είναι η εργασία προϊόν της αλλοτρίωσης αλλά το ανάποδο. Οι εργά-

τες στον καπιταλισμό πουλάνε την εργατική τους δύναμη, τη δυνατότητά τους να εργαστούν, στο αφεντικό κι αυτό που παράγουν δεν είναι αποτέλεσμα της δικιάς τους βούλησης, αλλά του ελέγχου του καπιταλιστή. Οι εργάτες δεν έχουν έλεγχο τι παράγουν, πως, για ποιον. Άρα η αλλοτρίωση παράγεται εκεί που υπάρχει εκμετάλλευση, στον τόπο δουλειάς και είναι συνέπεια της ανελεύθερης εργασίας των ανθρώπων. Είναι μια διαδικασία για το κέρδος των καπιταλιστών. Οι ίδιοι οι εργάτες αντιμετωπίζονται ως εμπόρευμα και όχι ως παραγωγοί.

Η αλλοτρίωση δεν είναι ατομικό φαινόμενο, αλλά κοινωνικό ιστορικό φαινόμενο που συνδέεται άμεσα με την ίδια την ταξική κοινωνία. Η αλλοτρίωση φεύγει από τον τόπο δουλειάς και απλώνεται σε όλη την κοινωνία. Έτσι δημιουργείται μια κοινωνία όπου νιώθουν τα προ-

ϊόντα που έχουν παράξει σαν ξένα και εχθρικά για τους ίδιους. Ο καπιταλισμός εμπορεύεται τις επιθυμίες και τις ανάγκες των εργατών. Κλασικό παράδειγμα ένας εργάτης σε μια αυτοκινητοβιομηχανία. Ο ίδιος κάνει μια μηχανική δουλειά για οκτώ ώρες, πέντε μέρες τη βδομάδα, δεν ξέρει τι προηγήθηκε και τι ακολουθεί, δεν βλέπει ποτέ αυτό που έχει δημιουργηθεί. Όταν είναι έξω, μπορεί να δει στη διαφήμιση το ίδιο το αυτοκίνητο που θα του παρουσιαστεί σαν μια περιπέτεια ή όνειρο ζωής.

Το ίδιο ισχύει σε πολλές κοινωνικές δραστηριότητες. Πχ με την τηλεόραση ή το ίντερνετ. Μπορεί να μην έχεις χρόνο ή χρήματα να δεις τους φίλους σου, αλλά θα δεις μια εκπομπή με τραγούδια και θα ξεχαστείς ή θα μπεις και θα τους δεις στο facebook. Μάλιστα, ο ίδιος ο καπιταλισμός που δημιουργεί αυτές τις ανάγκες, επειδή παράγει μοναξιά, φτώχεια κλπ, θα έρθει να σε κατηγορήσει ότι η πραγματική ζωή δεν είναι εκεί, αλλά έξω.

Μπορεί να αλλάξει; Αν ο καπιταλισμός δημιουργεί την αλλοτρίωση και η αλλοτρίωση είναι κομμάτι της εργατικής τάξης που δουλεύει με αυτούς τους όρους, μπορεί να σπάσει; Οι Μαρξιστές λέμε ότι μπορεί. Όπως είπαμε, η ανθρώπινη φύση είναι ένα σύνολο κοινωνικών σχέσεων. Οι άνθρωποι αλλάζουν όπως αλλάζει η κοινωνία. Δεν είναι μια διαδικασία ατομική, αλλά συλλογική. Η αλλοτρίωση δεν αντιμετωπίζεται με ιδέες, με το ότι θα σε βάλω κάτω και θα σου εξηγήσω ότι αυτό που κάνεις είναι αλλοτριωμένο. Οι ιδέες είναι αποτέλεσμα της υλικής βάσης και αυτή είναι η κοινωνία. Θα γίνει με την ανατροπή του συστήματος, με το να χτίσουμε μια κοινωνία που η εργασία δεν θα είναι ανελεύθερη αλλά οι άνθρωποι θα πραγματώνονται μέσα σε αυτή, θα παράγουν και ο τρόπος που θα παράγουν δεν θα είναι αποτέλεσμα του κέρδους των λίγων αλλά των αναγκών των πολλών. Το υποκείμενο είναι η εργατική τάξη.

Μπορεί όμως μια εργατική τάξη αλλοτριωμένη να το κάνει αυτό; Η απάντηση είναι ναι. Οι εργάτες στην προσπάθειά του να κάνουν τη ζωή τους καλύτερη, αλλάζουν το εργασιακό τους περιβάλλον αλλά και τον εαυτό τους και τις ιδέες τους. Η συλλογική δράση δεν επιφέρει μόνο πρόσκαιρες αλλαγές αλλά και πιο συνολικές. Η δράση ενός επαναστατικού κόμματος είναι καίρια για να οργανώσει το πρωτοπόρο κομμάτι της τάξης έτσι ώστε οι αγώνες να βρουν τη τελική τους δικαίωση: μια κοινωνία με διαφορετικό τρόπο παραγωγής που δεν θα υπάρχει υλική βάση για να υπάρχει αλλοτρίωση.

Αυτό είναι το κλειδί και η συνεισφορά του Μαρξ. Οι άνθρωποι είναι αυτοί που, κάτω από

συνθήκες που δεν επιλέγουν οι ίδιοι, δημιουργούν την ιστορία. Είναι αυτοί που μπορούν να ζήσουν σε μια κοινωνία ελεύθερη, που θα αναπτυχθεί η παραγωγική τους δραστηριότητα σαν αποτέλεσμα της θέλησής τους, της ανάπτυξης των πνευματικών και χειρωνακτικών τους ικανοτήτων και μέσα από την ανάπτυξη της ίδιας της τεχνολογίας.

από την εισήγηση του
Γιώργου Ράγκου
στον Μαρξισμό 2019

Διαβάστε επίσης

Μελετάμε την Ιστορία

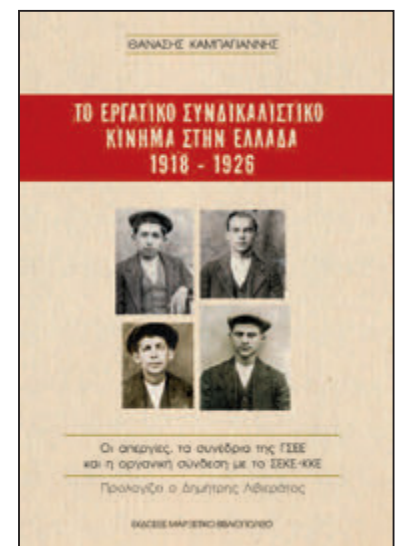
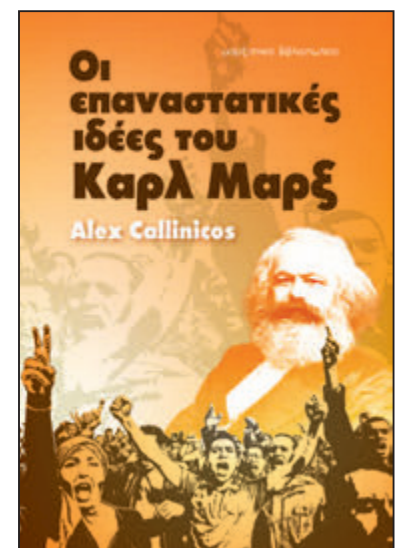
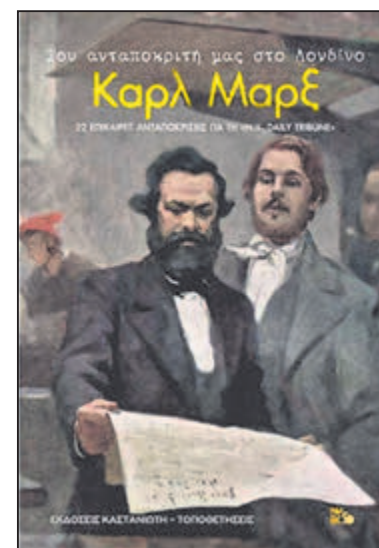
Πρόσφατα κυκλοφόρησε ένα ακόμα βιβλίο του **Δημήτρη Λιβιεράτου** με τίτλο **Περιδιάβαση στην ελληνική οικονομία και ιστορία (19^{ος} - 20^{ος} αιώνες)**. Ένα βιβλίο για την ιστορία του ελληνικού καπιταλισμού που είναι γραμμένο από την οπτική της κριτικής στις θεωρίες της «ψωροκώσταινας» που είχαν κυριαρχήσει και στην αριστερά. Ο Δημήτρης Λιβιεράτος είναι ένας ιστορικός του εργατικού κινήματος που με το έργο του έχει ανοίξει δρόμους για την ανάδειξη των αγώνων της τάξης μας που έχουν καθορίσει όλη την σύγχρονη ιστορία. Τα βιβλία του είναι αναντικατάστατα, όπως το τρίτομο **Κοινωνικοί Αγώνες στην Ελλάδα**, αλλά και μονογραφίες όπως **Μεγάλες Ώρες της Εργατικής Τάξης, Η κίνηση των 115: Κοινωνικοί αγώνες 1962-1967**.

Το βιβλίο του **Θανάση Καμπαγιάννη, Το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα 1918-1926** παρουσιάζει τις μεγάλες μάχες εκείνων των χρόνων με κέντρο την Γενική Απεργία του Αυγούστου του 1923. **Το ΣΕΚΕ οι επαναστατικές Ρίζες της Αριστεράς στην Ελλάδα**, από τον **Λ. Μπόλαρη** αναλύει τις πολιτικές μάχες της περιόδου και την πορεία από το ΣΕΚΕ/ΚΚΕ του Πουλιόπουλου στο σταλινικό κόμμα του Ζαχαριάδη. Το βιβλίο του **Π.Πουλιόπουλου, Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα** γράφτηκε το 1934 όταν το σταλινικό ΚΚΕ εγκατέλειπε την προοπτική της σοσιαλιστικής επανάστασης. Το αποτέλεσμα ήταν η συντριβή του κινήματος στη δεκαετία του '40, όπως αναλύει το βιβλίο **Αντίσταση η Επανάσταση που Χάθηκε**.

Το βιβλίο του **Μπάμπη Κουρουνδή Το Σύνταγμα και η Αριστερά από τη "βαθιά τομή" του 1963 στο Σύνταγμα του 1975**, μας θυμίζει τους αγώνες που χρειάστηκαν για να μπουν βασικά δημοκρατικά δικαιώματα στο Σύνταγμα και είναι επίκαιρο με την σημερινή συζήτηση για την συνταγματική αναθεώρηση.

Η Αριστερά στην Ελλάδα δεν ξεκίνησε με το «εγχείρημα του ΣΥΡΙΖΑ» ούτε τέλειωσε με την αποτυχία του. Μαθαίνουμε από την ιστορία της, για να δώσουμε τις μάχες μας με νικηφόρα στρατηγική.

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2019

Ο Καπιταλισμός της κρίσης

Την ώρα που ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του αναγγέλλουν κύμα ιδιωτικοποιήσεων που θα φέρουν επενδύσεις δουλειές και μισθούς για όλους, η παγκόσμια οικονομία έχει μπει σε επιβράδυνση, με τα διλήμματα και την αστάθεια να εντείνονται για όλες τις άρχουσες τάξεις.

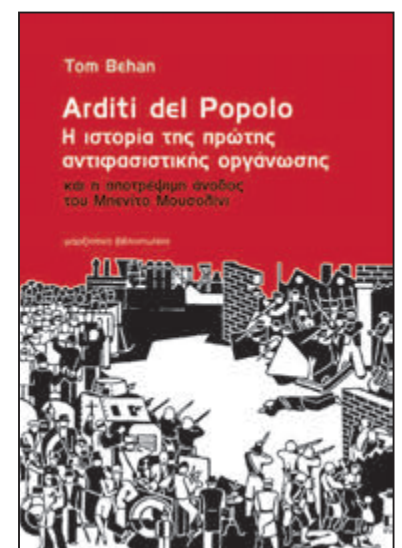
Για τις ρίζες αυτής της αστάθειας πολύτιμο παραμένει το βιβλίο του **Κρις Χάρμαν Καπιταλισμός Ζόμπι – Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση και η επικαιρότητα του Μαρξ**. Είναι μια οξυδερκής ανάλυση της καπιταλιστικής κρίσης που χτύπησε το παγκόσμιο σύστημα στα τέλη της προηγούμενης δεκαετίας και από την οποία δε λέει να βγει, και ταυτόχρονα τεκμηριώνει γιατί η αντίληψη του Μαρξ για τον καπιταλισμό αποτελεί τη βάση για κάθε ερμηνεία του κόσμου, όπως αυτός αναδύθηκε και εξελίχθηκε τον τελευταίο ενάμιση αιώνα. Όσο για τον ελληνικό καπιταλισμό, τις αποτυχίες και την κρίση του, διαβάστε την έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου **Ο ελληνικός καπιταλισμός, η παγκόσμια οικονομία και η κρίση**.

Το πολύ ενδιαφέρον βιβλίο με τίτλο **Του ανταποκριτή μας στο Λονδίνο Καρλ Μαρξ**, σε επιμέλεια του **Νίκου Στραβελάκη**, αποτελείται από μια συλλογή άρθρων του Μαρξ που δημοσιεύθηκαν στην αμερικανική εφημερίδα New York Daily Tribune στην οποία υπήρξε ανταποκριτής το διάστημα 1852-1862. μέσα από την οπτική γωνία του 'δημοσιογράφου' Μαρξ την πολιτική και κοινωνική κατάσταση στην Ευρώπη μετά

το κύμα των επαναστάσεων του 1848 και ταυτόχρονα είναι ενδεικτικό της τεράστιας προσπάθειας που κατέβαλλε στη μελέτη της πολιτικής οικονομίας και που οδήγησε στη συγγραφή του «Κεφάλαιου». Με την **Αποκρυπτογράφηση του Κεφάλαιου** ο **Αλεξ Καλλίνικος** επιχειρεί μια δυναμική παρέμβαση στη συζήτηση για τη μακρά πορεία αναμέτρησης του μνημειώδους έργου του Μαρξ με τις προκλήσεις που ανέδειξε η ίδια η εξέλιξη του καπιταλισμού.

Οι επαναστατικές ιδέες του Μαρξ, ένα βιβλίο γραμμένο επίσης από τον **Αλεξ Καλλίνικο**, είναι η πιο ολοκληρωμένη παρουσίαση των ιδεών και της δράσης του. Ο συγγραφέας, με αφετηρία τη θέση ότι υπάρχει μια αδιάρρηκτη σύνδεση ανάμεσα στην κατανόηση του κόσμου και την πάλη για τη ριζική αλλαγή του, πετυχαίνει να αναδείξει την πραγματική επαναστατική παράδοση του Μαρξ. Μια καλή εισαγωγή στη μαρξιστική θεωρία που αξίζει να διαβάσει κάθε νέος αγωνιστής και αγωνίστρια είναι το **Μαρξισμός – Θεωρία και πράξη** του **Κ. Χάρμαν**.

Αντίδοτα
στον
εθνικισμό

Υπάρχουν πλέον μια σειρά ιστορικές μελέτες και άλλα βιβλία που μας βοηθάνε να απαντήσουμε στους εθνικιστικούς μύθους.

Ένα από τα πιο πρόσφατα είναι του Σπύρου Καράβα με τίτλο **Οι Μακεδονίες των άλλων Το μαχαίρι της ιστορίας και οι νομοτελίες της γεωγραφίας: Μικρό ανθολόγιο 1912-1992**. Στις σελίδες του βρίσκουμε μια αναλυτική προσέγγιση των κυρίαρχων αντιλήψεων που διαπότηζαν τους ιδεολογικούς μηχανισμούς του ελληνικού κράτους. Από αυτήν προκύπτει ότι το δόγμα “η Μακεδονία είναι μία και ελληνική” άρχισε να διεκδικεί την κυριαρχία του στο δημόσιο λόγο μόνο μετά το 1990, με το ξόσπασμα της κρίσης των καθεστώτων του “υπαρκτού” σοσιαλισμού στην Αν. Ευρώπη και την κατάρρευση της Γιουγκοσλαβίας στα Βαλκάνια. Είναι εντυπωσιακό να ανακαλύπτει κάποιος/α ότι σε σχολικό βιβλίο Γεωγραφίας ακόμα και το 1976 γραφόταν «Σήμερα δεν ανήκει ολόκληρος η Μακεδονία εις την Ελλάδα αλλά μόνον το νότιον τμήμα αυτής. Τα βόρεια τμήματα της κατέχουν η Βουλγαρία και η Γιουγκοσλαβία». Η έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου **Η κρίση στα Βαλκάνια το Μακεδονικό και η Εργατική Τάξη** παραμένει πολύτιμη, τόσο για τα ιστορικά της στοιχεία όσο και για τη διεθνιστική ταξική οπτική που διαπερνάει όλα τα κείμενά της. Η πρώτη έκδοση είχε γίνει από την ΟΣΕ (την οργάνωση που προήλθε το ΣΕΚ) το 1993 και η τότε κυβέρνηση της ΝΔ του πατήρ Μητσοτάκη την είχε σύρει στα δικαστήρια. Το κίνημα συμπαραστάσης στους «5 της ΟΣΕ» ήταν κομμάτι των αγώνων που γκρέμισαν τη Δεξιά την προηγούμενη φορά. Και επειδή τα φαντάσματα του εθνικισμού επιστρέφουν με πρώτο διδάξαντα τον ίδιο τον Τραμπ και τους απανταχού μιμητές του, αξίζει να (ξε)ναδιαβάσουμε και να μελετήσουμε το κείμενο του **Κρις Χάρμαν Μαρξισμός και Εθνικισμός**.

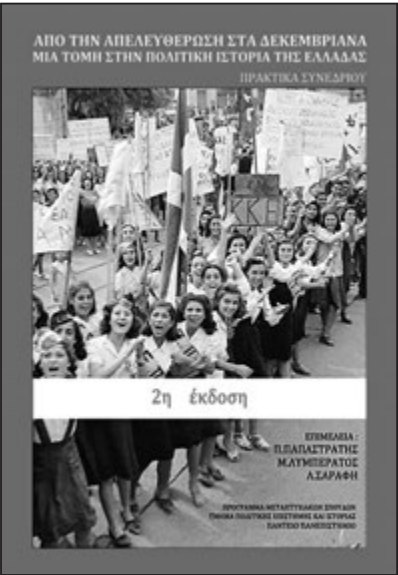

Όπλα ενάντια
στη φασιστική απειλή

Μια σειρά βιβλία που κυκλοφόρησαν τη χρονιά που πέρασε είναι χρήσιμα για τους αντιφασιστικούς αγώνες που θα συνεχίσουμε να δίνουμε το επόμενο διάστημα.

Με την ώρα που η ηγεσία της ναζιστικής συμμορίας θα απολογηθεί να ζυγώνει, το βιβλίο του **Δημήτρη Ψαρρά, Ο Αρχηγός – Το αίνιγμα του Νίκου Μιχαηλιάκου** αποκτάει μια νέα επικαιρότητα. Πρόκειται για μια μεθοδική και λεπτομερή τεκμηρίωση του κεντρικού ρόλου του φυρερίσκου στην εγκληματική οργάνωση που λειτουργούσε με μανδύα πολιτικού κόμματος. Το βιβλίο της **Βασιλικής Γεωργιάδου, Η Άκρα Δεξιά στην Ελλάδα 1965-2018** είναι μια συστηματική καταγραφή της γενεαλογίας των ακροδεξιών και φασιστικών συμμοριών και μορφωμάτων από τη δεκαετία του '60 μέχρι πρόσφατα. Δηλαδή από την εποχή του κόμματος της 4ης Αυγούστου του Πλεύρη μέχρι το ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη και την Χρυσή Αυγή. Το βιβλίο του **Μιχάλη Τρεμπόπουλου Τα τρία Ε (ΕΕΕ) και ο Εμπρησμός του Κάμπελ** φέρνει στο φως την ιστορία του αντισημιτικού πογκρόμ των προγόνων των ναζί της Χρυσής Αυγής το 1931 στη Θεσσαλονίκη.

Τα **Χειρόγραφα 1944-1947 – Από τη Θεσσαλονίκη στο Ζοντερκομάντο του Άουσβιτς** είναι ο τίτλος της συγκλονιστικής μαρτυρίας του **Μαρσέλ Νατζαρή**. Μας θυμίζουν τη φρίκη του Ολοκαυτώματος αλλά και της αντίστασης. Ο Νατζαρή, επιζήσας του Ολοκαυτώματος, διέσωσε στα χειρόγραφα του την ιστορία της απόπειρας εξέγερσης των Εβραίων -ανάμεσά τους και κάμποσοι Έλληνες- της Ζοντερκομάντο -της ομάδας που οδηγούσε τους μελλοθάνατους

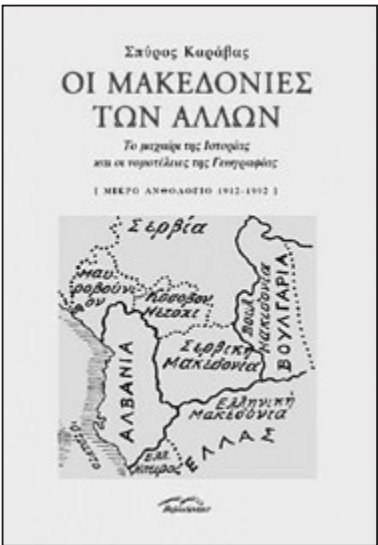
σε αυτά τα δυο στρατόπεδα θανάτου των ναζί μέσα από τις μαρτυρίες δυο επιζώντων απ’ αυτά, της Άλις Χερτζ Σόμμερ και στην γραπτή καταγραφή του Γιάνκελ Γουέρνικ. Το βιβλίο **Ήταν πιο πολύ το ξύπνημα του ανθρώπου - Η προσωπική μαρτυρία του Ελληνοεβραίου Σαμουήλ Μιζάν από την Αντίσταση και την Κατοχή** αναδεικνύει μια «ξεχασμένη» πλευρά της Αντίστασης, την συμμετοχή Εβραίων αγωνιστών στην Αντίσταση. Μέσα από τις 99 (αριθμημένες στο χειρόγραφο) σελίδες του, παρακολουθούμε τη σταδιακή μεταμόρφωση του Σάμη: από νεαρό μαθητή γυμνασίου, μόλις 17 χρονών, που την 28η Οκτώβρη του 1940 χαιρόταν με τους συνομήλικούς τους γιατί «τα μαθήματα σταματούν», σε «καπετάν-Ξένο» και σημαντικό μαχητή της Αντίστασης μέσα από τις γραμμές του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ..

Το **Ολτρετορέντε - μια καθόλου συνηθισμένη αντιφασιστική ιστορία του Πίνο Κακούτσι**, λέει την άγνωστη ιστορία της αντιφασιστικής Πάρμας στην Ιταλία. Το 1922 η εργατική τάξη της πόλης απάντησε ενωμένα στην επιδρομή των συμμοριών του Μουσολίνι. Σοσιαλιστές, κομμουνιστές, αναρχικοί, καθολικοί εργάτες και εργάτριες έστρωσαν στο κυνήγι του Μελανοχιτώνες. Και η νίκη της Πάρμας έδωσε ώθηση στην πρώτη μαζική αντιφασιστική οργάνωση στην ιστορία, τους Arditi del Popolo. Το βιβλίο του **Tom Behan, Arditi del Popolo: Η ιστορία της πρώτης αντιφασιστικής οργάνωσης και η αποτρέψιμη άνοδος του Μουσολίνι** που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου είναι πολύτιμο για να ανακαλύψουμε την ιστορία μας.

Κείμενα: Λέανδρος Μπόλαρης

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
πίσω από Τιάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Καθώς γράφω αυτό το άρθρο, ο λαός του Πουέρτο Ρίκο συμπληρώνει εφτά μέρες διαδηλώσεων στους δρόμους του Σαν Χουάν σε όλο και μεγαλύτερα πλήθη. Η οργή ξέσπασε με αφορμή τα σκάνδαλα διαφθοράς και τις μηχανορραφίες του κυβερνήτη Ρικάρντο Ροσεγιό, και δεν δείχνει σημάδια υποχώρησης. Στην κατάσταση προστίθεται η καταστροφική διαχείριση της αποκατάστασης από τον τυφώνα Μαρία [που έπληξε το νησί το 2017]. Αποικιοκρατία, ρατσισμός της κυβέρνησης Τραμπ, νεοφιλελεύθερη ατζέντα της επιτροπής FOMB (ένα είδος Τρόικας που στήθηκε το 2016 από την αμερικάνικη κυβέρνηση για τη ‘διαχείριση’ του χρέους του Πουέρτο Ρίκο) και η ανικανότητα της κυβέρνησης Ροσεγιό, όλα αυτά ήταν τα συστατικά που σιγόβραζαν κάτω από την επιφάνεια. Τελικά, αυτό που έκανε την κατσαρόλα να εκραγεί ήταν η διαρροή των προσωπικών μηνυμάτων ανάμεσα στον Ροσεγιό και τα τσιράκια του, όπου αποκαλύφθηκε το μέγεθος της αναισθησίας τους και της καθολικής περιφρόνησης προς τους φτωχούς, τις γυναίκες, τους και τις ΛΟΑΤΚΙ και άλλα καταπιεσμένα τμήματα της κοινωνίας.

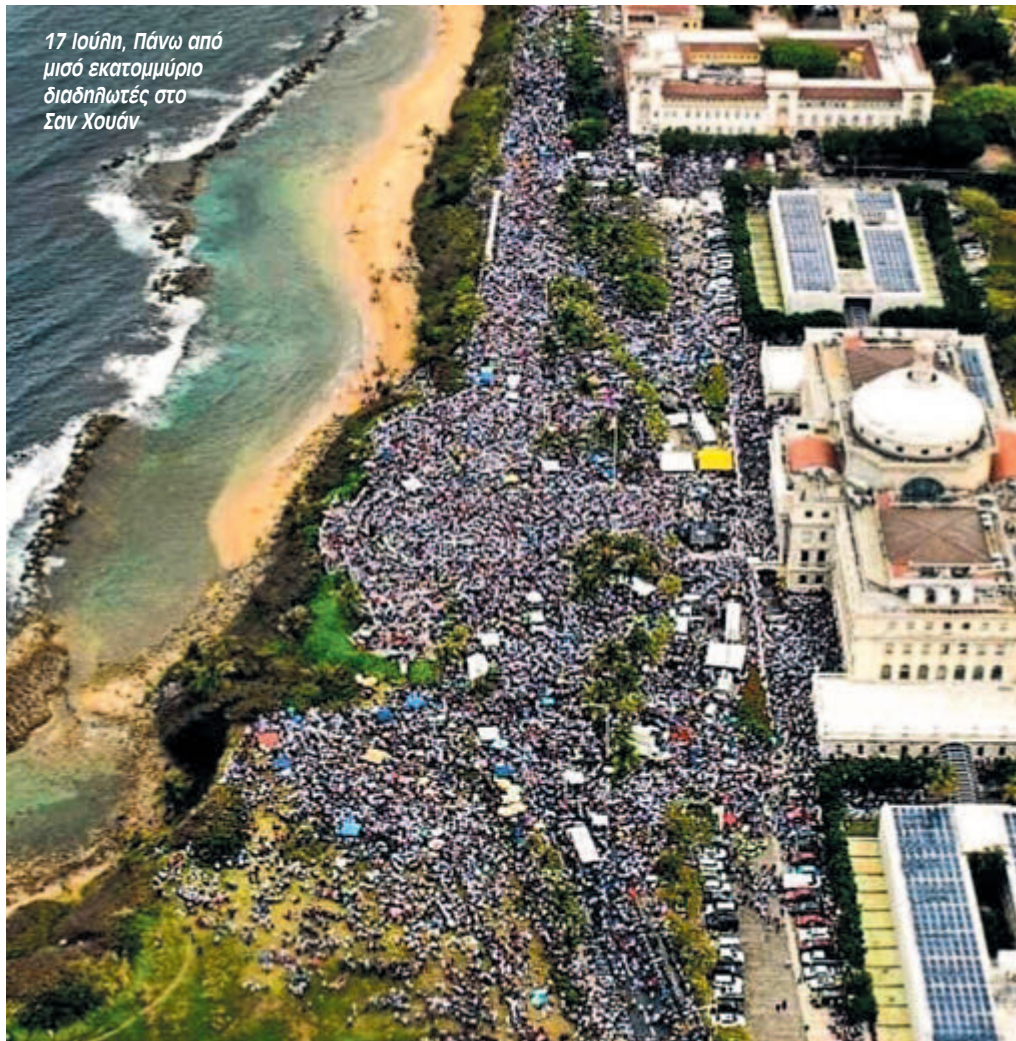
Το κίνημα πλέον εξαπλώνεται και στο υπόλοιπο νησί, στην εργατική τάξη και τους απλούς ανθρώπους. Η τελευταία φορά που συγκλόνισαν το νησί μαζικές διαδηλώσεις ήταν το 1999, για την απομάκρυνση του αμερικάνικου ναυτικού από τη νησίδα Μπιέκας. Σήμερα οι διαδηλωτές ζητάνε όλοι μαζί την παραίτηση του Ροσεγιό. Αυτό που εξελίσσεται είναι μεγάλης σημασίας: οι απλοί άνθρωποι έχουν καταλάβει την κεντρική σκηνή των εξελίξεων την ώρα που τα πολιτικά κόμματα τρέχουν να προφτάσουν.

Τα τσατ μεταξύ του Ροσεγιό και μελών της κυβέρνησής τους (που ίσως τα διέρρευσε ο ίδιος ο υπουργός Οικονομικών) έβγαλαν τον κόσμο αμέσως στο δρόμο. 12 άντρες της κυβέρνησης οργάνωναν συμπαιγνίες για να καταστρέψουν τη φήμη πολιτικών τους αντιπάλων, μοιράζονταν πληροφορίες για να αλληλοεξυτηρούνται και μαγειρεύαν τρόπους ώστε να αλλάξουν το “αφήγημα” σε κοινωνικά ζητήματα. Αυτό θα ήταν αρκετό ως σκάνδαλο και αιτία πτώσης της κυβέρνησης. Όμως, ήταν η χυδαιότητα, η αισχρότητα, η αφιltrάριστη ομοφοβία και ο μισογυνισμός που προκάλεσε τον τεράστιο σεισμό στο Πουέρτο Ρίκο.

Αποκαλούσαν την πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου της Νέας Υόρκης “πουτάνα”, κορόιδευαν τους νεκρούς από τον τυφώνα Μαρία, χρησιμοποιούσαν ομοφοβικές εκφράσεις

ΠΟΥΕΡΤΟ ΡΙΚΟ

Φουντώνει εξέγερση

17 Ιούλη, Πάνω από μισό εκατομμύριο διαδηλωτές στο Σαν Χουάν

για άλλους πολιτικούς και για τον τραγουδιστή Ρίκι Μάρτιν. Αυτά μετατράπηκαν στο σπύρτο που έβαλε τη φωτιά.

Η απαίτηση να παραιτηθεί ο Ροσεγιό ήρθε γρήγορα. Μια φεμινιστική συλλογικότητα οργάνωσε διαδήλωση στο αεροδρόμιο που θα ερχόταν ο κυβερνήτης. Ο Ροσεγιό κατάφερε να τις αποφύγει και ταμπουρώθηκε στη Φορταλέσα (την επίσημη κατοικία). Έρχονταν όμως στο φως 889 σελίδες από τα τσατ και το κίνημα έπαιρνε φόρα. Την Κυριακή 14 Ιούλη, δημόσιοι υπάλληλοι, από την εταιρεία του ρεύματος και εκπαιδευτικοί, οργάνωσαν κοινή

διαδήλωση. Τη Δευτέρα 15 πήραν την πρωτοβουλία καλλιτέχνες και ενθάρρυναν τον κόσμο να μείνει στο δρόμο. 20 χιλιάδες διαδήλωναν όταν η κυβέρνηση έστειλε τα ΜΑΤ. Ένας αμερικάνος δημοσιογράφος βρισκόταν στον αέρα όταν ξεκίνησαν οι συγκρούσεις και είπε πως πιθανότατα η αστυνομία προκάλεσε τα επεισόδια. Για πρώτη φορά εδώ και δεκαετίες οι Πορτορικανοί δεν ήταν διατεθειμένοι να υποχωρήσουν. Άρχισαν να φωνάζουν “Δεν φοβόμαστε. Είμαστε περισσότεροι” και οι φωνές τους αντηχούσαν στους δρόμους του παλιού Σαν Χουάν. Άρχισαν να πετάνε φλεγόμενα αν-

τικείμενα, πέτρες και τούβλα ενάντια στα δακρυγόνα που πέταγε η αστυνομία.

Μετά τη σύγκρουση, το παλιό Σαν Χουάν έμοιαζε με πεδίο μάχης. Η αστυνομία έδωσε συνέντευξη τύπου και όταν ο επιθεωρητής **Χένρι Εσκαλέρα** ρωτήθηκε για την εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων, έριξε το φταίξιμο στους διαδηλωτές και πρόσφερε στη χώρα έναν ενδιαφέροντα ορισμό για τη δημοκρατία:

“Είμαστε εδώ για να διασφαλίσουμε το δικαίωμά τους στην ελευθερία του λόγου και κοιτάξετε τι κάνανε. Αυτό δεν είναι δημοκρατία. Το να χτυπάς τους άλλους, το να πετάς δακρυγόνα, πέτρες, κροτίδες δεν είναι δημοκρατία. Είμαστε μια δημοκρατική χώρα με δημοκρατική κυβέρνηση και θα την υπερασπιστούμε μέχρι εσχάτων, με όλες τις συνέπειες. Η αστυνομία είναι εδώ για να υπερασπίσει τη δημοκρατία και θα το κάνει”.

Η προσπάθειά του να αλλάξει την πραγματικότητα δεν πέρασε απαρατήρητη από τον κόσμο που σήκωσε το γάντι. Την Τετάρτη 17 Ιούλη, μισό εκατομμύριο κόσμος, ανάμεσά τους οι τραγουδιστές **Ρίκι Μάρτιν**, **Ρεσιντέντε**, **Μπαντ Μπάνι** και ο ηθοποιός **Μπενίσιο ντελ Τόρο**, βγήκαν στους δρόμους γύρω από τη Φορταλέσα. Τα συνθήματα “Θα παλέψουμε μέχρι τελευταίας ρανίδας του αίματός μας”, “Δεν φοβόμαστε, είμαστε περισσότεροι”, ακούστηκαν παντού και έστειλαν την απάντησή του λαού του Πουέρτο Ρίκο ότι “Αυτή είναι η Δημοκρατία”.

Το επόμενο πρωί, ο Ροσεγιό αναγκάστηκε να παραδεχθεί τη σημασία της διαδήλωσης. Όμως επέμεινε ότι δεν παραιτείται. Πλέον, το Πουέρτο Ρίκο βρίσκεται σε φάση εξέγερσης, ανανοηματοδοτώντας τη δημοκρατία από τα κάτω, με τρόπο ώστε ο μισογυνισμός, η ομοφοβία, η διαφθορά και ο αρπακτικός καπιταλισμός δεν θα είναι κομμάτι της εξίσωσης.

Τα πράγματα κινούνται πολύ γρήγορα. Εργατικά συνδικάτα μπήκαν στη διαδήλωση μπροστά στη Φορταλέσα και λένε πως θα παραμείνουν εκεί μέχρι να φύγει ο Ροσεγιό. Η βία έχει υποχωρήσει και τα ΜΑΤ δεν ρίχνουν δακρυγόνα. Οι διαδηλώσεις απλώνονταν στο Πόνσε και στο Κάγουας. Το κίνημα έχει ήδη γκρεμίσει τη νομιμοποίηση μιας διεφθαρμένης άρχουσας τάξης που είχε ποντάρει στην ιδιωτικοποίηση και τη λιτότητα. Σε μια χώρα που ήδη ζούσε κάτω από τους καταπιεστικούς κανόνες μιας αποικιοκρατικής δύναμης που εκπροσωπείται από την Χούντα (επιτροπή) που διορίστηκε από το αμερικάνικο Κογκρέσο και όχι από το λαό του Πουέρτο Ρίκο.

Χοσέ Ερνάντες

Συνέχεια από τη σελίδα 16

Το τελευταίο φιλί όμως το άναψε ο **Τραμπ**, τιτιβίζοντας ότι οι τέσσερις βουλευτίνες πρέπει “να γυρίσουν και να βοηθήσουν να φτιαχτούν τα διαλυμένα και κατακλυσμένα απ’το έγκλημα μέρη από όπου ήρθαν”. Από πού ήρθαν όμως οι τέσσερις γυναίκες; Οι τρεις από τις τέσσερις είναι γεννημένες στις ΗΠΑ. Η **Πρέσλεϊ** είναι Αφροαμερικανίδα, η **Οκάζιο Κορτέζ** με καταγωγή από το Πουέρτο Ρίκο και η **Τλάμπι** κόρη Παλαιστίνιων μεταναστών. Μόνο η **Ιλχάν Ομάρ** έφτασε μικρό παιδί στις ΗΠΑ, πρόσφυγας από τη Σομαλία. Όταν ο Τραμπ ανέφερε το όνομά της σε μια πρόσφατη συγκέντρωσή του, οι οπαδοί του άρχισαν να φωνάζουν: “Στείλτε την πίσω”. Αυτή ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Το αντιρατσιστικό κίνημα βγήκε να την υποστηρίξει, το ίδιο και ο κόσμος που την εξέλεξε στη Μινεσότα. Η ηγεσία των Δημοκρατικών αναγκάστηκε να πάρει θέση ενάντια στο ρατσισμό

ΗΠΑ

Η αριστερά στο κέντρο των εξελίξεων

του Τραμπ και τελικά ο ίδιος ο Τραμπ, σαν σιχαμένος υποκριτής ζήτησε μια μισο-συγγνώμη λέγοντας ότι δεν επικροτεί το σύνθημα των οπαδών του.

Οι εξελίξεις φέρνουν στο φως το εύρος των αντιστάσεων που απλώνονται στις ΗΠΑ, ενάντια στο ρατσισμό, την ισομοφοβία, τη λιτότητα, την καταστολή, την καταστροφή του περιβάλλοντος. Αλλά φέρνουν στο φως και μια πολιτική αλλαγή: είναι πλέον οι τολμηρές και ριζοσπαστικές προτάσεις από πλευράς της Αριστεράς που μπορούν και προκαλούν πολιτική αναταραχή. Είναι οι υποτιθέμενες απαγορευμένες λέξεις: σοσιαλισμός, κρατικοποίηση, ανοιχτά σύνορα που κινητοποιούν τον κόσμο που συνήθως μένει έξω από το κοινοπολιτικό παιχνίδι. Η ηγεσία των Δημοκρατικών επιχειρεί να τρομοκρατήσει πως αν το κόμμα παρασυρθεί από το ριζοσπαστισμό θα χάσει τους “κεντρώους ψηφοφόρους” και ο

Τραμπ θα επανεκλεγεί. Όμως το επιχείρημα είχε ήδη γίνει σκόνη από την αποτυχία της “πιο κεντρώα δεν γίνεται” **Χίλαρι Κλίντον**. Οι δημοσκοπήσεις έδειχναν πως ο αριστερός υποψήφιος **Μπέρνι Σάντερς** θα είχε καλύτερα αποτελέσματα ενάντια στον Τραμπ.

Και προετοιμαζόμενοι για ανάλογες εξελίξεις, οι Ρεπουμπλικάνοι, διά στόματος του επικεφαλής της κοινοβουλευτικής τους ομάδας, λένε πράγματα σαν κι αυτά: “Οι εκλογές του χρόνου θα είναι επιλογή μεταξύ σοσιαλισμού και ελευθερίας. Στο Κογκρέσο υπάρχει η κατ’όνομα πρόεδρος **Νάνσι Πελόζι** και η ντε φάκτο πρόεδρος, Αλεξάντρια Οκάζιο Κορτέζ. Πρόκειται για έναν Κόκκινο Στρατό. Δεν είναι μια ομάδα, είναι ένας στρατός σοσιαλιστών”.

Νίκος Λούντος